

Yesterday I said that the Deputy Commissioner Sri Balasubramaniam has written a D.O. to the then Chief Secretary Sri G.V K. Rao. If necessary, I shall send a typed copy of that letter to the Hon. Minister. All these issues must be covered when the Hon. Minister makes a statement to the House.

12.30 p.m.

Demand No. 5.7 and 52.

MR. SPEAKER: I now request the Hon. Minister for Industries to move Demand Nos. 5, 7 and 52.

SRI AZEER SAIT (Minister for Industries): Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move the following Demands:

“That a sum not exceeding Rs. 34,03,35,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 5 ‘Industries (Excluding Small Scale Industries and Sericulture)’.”

“That a sum not exceeding Rs. 7,98,10,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 7 ‘Small Scale Industries’.”

“That a sum not exceeding Rs. 19,75,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 52, ‘Wakfs’.”

The Question was Proposed

MR. SPEAKER: Before we take up discussion on these Demand, I would like to bring to the notice of the House that the House will sit from 3 p.m. to 7 p.m. today. There will be four hours for discussion and also for reply by the Hon. Minister. Hon. Members are requested to co-operate so that we can complete the discussion as well as the reply today itself.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಂ. ಇಬ್ರಾಹಿಂ:—ಸ್ವಾಮಿ, ಲಿಂಗರಾಜಪ್ಪರದ ಅಂಗವಿಕಲರ ಎಂದು ನಿಯೋಗ ಬಂದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

† ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಜಡೆಯರಾಜ್, (ಕಮಲಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ ಉಂಟು. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಇಂಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ೬ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಖಾತೆ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಖಾತೆ. ಈ ಖಾತೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅನೇಕ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಆದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಜೊಕ್ಕುಸಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದು ರೋಟೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಯು ಯಾವ ತರಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್ ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಜಿಟ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಅಶರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಕೂಡ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್ ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಆ ರೀತಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಾಗ್್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಾಗ್್ದಾನ ಬರೀ ವಾಗ್್ದಾನವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ವಾಗ್್ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೋಂದರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಮಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಕಾಮರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಆಗಲೇ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಾಗಲೇ, ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಾಗಲೇ, ಹೌಂಡ್ಲೂಮ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಾಗಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿವಿಜನ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಮೀ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ಶೀಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ ವೆಯೇಕೆ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಏನು ? ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಆಗಿದೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಅವುಗಳ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ಶೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಾವು

ಏನು ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟ್‌ನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಾವು ತಮಗೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಿ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂತೆ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಬಡೆಯರಾಜ್.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲೇ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟ್‌ನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೩-೨೪ ಹಾಳೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ತಾವು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಮಿಸ್‌ಪ್ಲೇಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಗೋಜಿಗೂ ಸಹ ತಾವು ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬದಲೆಷ್ಟು ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಟ್ಟು ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ೩-೪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೆಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಥೂಸಿಯಾಸಂ, ಡೈನಾಮಿಸಂ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ, ತಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. You have to take responsibility to see that power supply is maintained in the State because without Power no industry can come up, ನಾವು ಇಷ್ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾವು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ಕಡೆ ಮಾರ್ಗ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಏನೋ ನನಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಖಾತೆ ಇದೆ. ಹೇಗೋ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು how to meet the shortage of power so far as industries are concerned ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ೫೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪವರ್ ಕಟ್ ಇದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು they are working to half the installed capacity. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ೪೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ೨೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೆಡ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಈಗ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈಗಲೇ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೀರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಆಗ ಅವನು ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಲಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್.—ಸಾಮಾನ್ಯ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು “ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಪವರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಒಡೆಯರಾಜ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಲಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ ದೇವೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪವರ್ ಸ್ಟಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಒಡೆಯರಾಜ್‌ರವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದು ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲೀ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲೀ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. When there was acute power shortage of power in Karnataka even to meet the needs of the existing industry, at the cost of existing industries, how many new industries, were given power from 1974 to 1978. If he gives that information, if no favour is shown by the Power Minister, I will ask the hon. member to withdraw the charge and apologise to the House.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಒಡೆಯರಾಜ್.—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರೇ ಹೇಳಿದರು. ೧೯೭೪ರಿಂದಲೂ ಪವರ್ ಪಾರ್ಟೀಜ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ತಮಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕ್ಯಾಪ್‌ಸ್ಟೀಲ್‌ನವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪವರ್ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. His request was turned down and application was rejected. But even then he was given power. Please verify. That one instance will give the clear picture.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೀಟ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಜೆಷನ್ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಒಂದು ಥರ್ಮಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಸ್ಟಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದೆ, ಅದರ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಮೆಗಾವಾಟ್ ಇರಬಹುದು, ಇದನ್ನು ಒಂದು ಟೈಂಬಾಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡತಕ್ಕ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರೈವೇಟಿನವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪವರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇದೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಟೈಂ ಬಾಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಟಾಪ್‌ಪ್ರಯಾರಿಟಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ? ಇದನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಥರ್ಮಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ನಮ್ಮ ಹೊಸಪೇಟೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಥರ್ಮಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ನೀರು. ಇದು ನಮ್ಮ ಹೊಸಪೇಟೆಯ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಂನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾತು ಕತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಥರ್ಮಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ನಮಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ವಿಜಯನಗರ ಸ್ಪೀಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ನಮಗೆ ಬರುವುದಿದೆ. ಪವರ್ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಪವರ್ ಓರಿಯಂಟೆಡ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತಾವು ಪವರ್ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ನಾವು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡು ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬರುವುದು ನಿಂತಿದೆ. ಪವರ್ ಇಲ್ಲದರೆ ದೇಶಿಯಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬರುವುದು ತಡವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪವರ್‌ನ್ನು ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಿಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಟರ್ಬೈನ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬರುವುದಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೀಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಗ್ಯಾಸ್ ಟರ್ಬೈನ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಏಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದರೆ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋಡ್‌ನವರಿಗಾಗಲೀ, ಪವರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರಿಗಾಗಲೀ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೋ ಎಂಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಪೇವರ್ ಟಿಸನ್ನುಗಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ?

SRI AZEEZ SAIT.—Sir, it becomes difficult for me to answer these point because it pertains to the Minister for Electricity. Let the hon. member stick to industries.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಜಡೆಯರಾಜ್.—ಗ್ಯಾಸ್ ಟರ್ಬೈನ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬರುತ್ತದೆ

SRI AZEEZ SAIT.—I should make use of my good officers to get more power. The gas Turbine plant and the Thermal plant comes under jurisdiction of the Minister for power.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಪಿ. ಜಡೆಯರಾಜ್.—ಇದು ಇಂಟರ್‌ಕನೆಕ್ಟೆಡ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್.

The Industry Ministry cannot leave without power. This is interconnected problem. It is your responsibility to implement the plans of Turbine Gas plant and Thermal plant. The Karnataka Electricity Board or Mysore Power Corporation may be entrusted with this work. So far as getting these plants executed, it is the Industries Minister who has to exert and ask the Power Corporation people to execute the projects. Power is a basic necessity for any industry. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪವರ್ ಜನರೇಷನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು ೨೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಪವರ್ ಇಲ್ಲದಿಂದ ನಮಗೆ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಂಗಳೂರಂ ಕೆಮಿಕಲ್ ಫರ್ಟಲೈಸರ್ ಕಂಪನಿ, ಇದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಕೆಪಾಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ನಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ? ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಇದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರಮ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಬಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಂಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಸ್ಕಾಲರ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಬಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಂಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಆ ಒಂದು ದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿ, ಬಿಡಲಿ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ? ಅವರು ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ದೈನಾಮಿಸಂ, ಎನರ್ತೊಸಿಯಾಸಂ ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥಿಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹಿಂದುಳಿದಿವೆಯೆಂದು ಕ್ಯಾಟಿಫೈ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹದಿನೈದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದರ ಫಲ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆಯೋ ಹೊರತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ಕಾನ್ಸೆಂಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಕ್ ವರ್ಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಇದು ಹರಡುವಂತೆ ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಹಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆರಡು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿಯ ಕಡೆ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಕ್ ವರ್ಡ್ ಫಿರಿಯಾ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೆಗಿ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ, ಇದರ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರಾನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕಾನ್ಸೆಂಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನು ಬೆಳೆಸದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. Is it not your duty to plant to have dispersal of industries in the taluks and villages? That is very essential in the interest of the backward areas so that taluk places are developed so far as industries are concerned. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ವೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನು ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅಂದರೆ ಸ್ಕಾಲರ್ ಸ್ಕೇಲ್, ಲಾರ್ಜ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಅಥವಾ ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿನರಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಬಹಳ ಇದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, We have developed a tendency of

exporting our mineral resources to foreign countries. Instead of doing that why not we think of converting this mineral into finished goods? Instead of planning export target to Japan and other countries we could think in making use of the mineral resources here. Our State is the richest State in mineral resources throughout the country. This is a very important aspect to which the Hon. Minister should bestow his attention and think of making use of the mineral resources for the benefit of our State; think of planning to sponsor some plants, two or three projects to make use of the minerals. I insist that the Mysore Minerals Ltd., should be asked to devise methods to put the minerals to proper use in our State by converting it into finished goods.

1-00 P.M.

ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಪರ್ ಕಂಪನಿಯೂ ಮತ್ತು ತಿಂಥಿ ಪರ್ ಪಾಜೆಕ್ ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್‌ನವರಿಗೆ ಷ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕಾಪರ್ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಕಾಪರ್‌ಗೆ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರದೇಶದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇ ಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಮಿನರಲ್ ಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಕೋಪ್ ಇದೆ. ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಆಗ್ನೇ ಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಗ್ನೇ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ್ನೇ ಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಮಿನರಲ್ ಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಎರಡು ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಮಿಕಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಕೋಪ್ ಇದೆ. If there are any industries which have better scope for development I feel it is the Chemical industries and the Electronic industries. The Electronic Corporation in our State is doing little better work. But more attention has to be paid for its development as it has a tremendous potential for development. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಇಂಥ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. This is a small scale industry also. You could even think of having them in the taluk and district head-quarters. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಕೋಪ್ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜಿಲ್ಲಾ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. Electronics Development Corporation, I am told, is running short of funds. I request the Government to see that as much fund as possible is given to them. We have all facilities in our State and large scale industries are located in Bangalore. Karnataka is the most suitable State in the entire country for the development of electronic industries. Instead of spending on other items you could give as much money as they want and encourage the development of these industries. Therefore I request the Government to see that all possible help, encouragement and money is given to them. The

Government of India has also said that Karnataka State is most suitable for development of electronic industries. We have to give encouragement to chemical industries too, but of course this is a power-based industry. The Hon. Minister should simultaneously plan for the increased power generation as without this the chemical industries cannot prosper. He must impress upon the concerned Minister for Power to provide adequate power to go ahead with the industrialisation of our State.

ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ೨೩ ಕಂಪನಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಕಂಪನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಎಫ್., ಕೆ.ಎಸ್.ಐ.ಐ.ಡಿ.ಸಿ., ಎಂ.ಎಂ.ಎಲ್., ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್. These four companies are in different categories, one is KSIIDC which is something like a financing institution dealing in money transactions. ಇದು ಸುಮಾರು ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಪಡೆದಿದೆ. Naturally it has to make profit. It gives money for investment. The manufacturing units are only two and another is a trading institution. One financial institution and another trading institution are making profits. And only two manufacturing units of our State are making profits. One is N.G.E.F. and another is Hatti Gold Mines. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಹೈನಾನ್‌ಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ಇನ್ನೊಂದು ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದು ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. Other four industries have not seen the light of the day. They are 1) Canara Fertilisers and Chemicals Ltd., 2) Mysore Match Company, 3) Karnataka Copper Consortium Ltd. and 4) KIMCO. Those industries have not seen the light of the day. All of them are losing. One of the premier concerns like VISL which has lost nearly 3 crores last year. Then, I don't know why we should start industries if we are going to lose. You have to plan these industries in such away so that they run under profit, thereby it brings credit to the entire State. If you don't have that object in view, I am afraid, you are not doing justice to the State. All these industries should be made to run on profit basis which requires dynamism and vision and what not. They should think in that way.

Further you have handed over Mysore Porcelains Ltd., to BHEL. While handing over the Company, is it not your duty to see that the interest of small scale industries which were depending upon this industries is protected. All those eight small scale ceramic industries were depending upon that industry. What is that you have done for them? They have completely closed. ಮತ್ತೆ ಏರ್ ಪಲ್ಕಾಷನ್ ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ಪಲ್ಕಾಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗತಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸೆಟಲೈಟ್ ಟೌನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ

ಮಾಡಿ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಪಲ್ಯೂಷನ್ ಮತ್ತು ಏರ್ ಪಲ್ಯೂಷನ್ ಆಗದಹಾಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Next about sugar industries. It is a den of thieves in this Directorate. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕರಪ್‌ಷನ್ ಇದೆ. ಈ ಪುಗರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ೫೦-೬೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ದಿವ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. Any person from any part of the country can come and if he pays money could obtain licence without following any procedure. This is the state of affairs in issuing licences to khandasari and other things. You must be aware of these things; but you don't want to say anything. Gangavathi sugar factory is incurring a loss to the tune of five crores. It is in dol-drum. What steps you have taken in this regard? Gangavathi sugar industry should be set right immediately. In Mandya also, if you give some attention you can do better.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಇಂಟರಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿ control exercise ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ನವರು ೧೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಇಂಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಮೇಟೇರಿಯಲ್ಸ್ ಪಾರ್ಟೀಜ್ ಇದೆ. ಇರತಕ್ಕ ರಾಮೇಟೇರಿಯಲ್ಸ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಲು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. When there is shortage of raw-materials how can the Government allow them to start a 100 crore project? The raw materials available i.e. ucalyptus and bamboo are not sufficient for our four factories. Are you not aware of it? Sometimes, you have to get the raw materials from other States of the country. That being the position, and when there is tremendous shortage, how can you start this 100 crore project. With what intention you have started this? In that case, we have to doubt the intention of the project. When there is no raw materials, you are placing orders for importing machineries from other countries. What for? Is it because, machineries are given on commission basis? Can you make use of these machineries? Do you want them to keep idle? Today, for any expansion of the present industries more bamboo is required for which the Forest Department should start growing more bamboos in more areas. But the Forest Department is not doing it. They are not giving money for this purpose. It is the responsibility of your department to request the Forest department to grow more and more bamboo in larger areas. Without doing that, you are importing machineries which will go waste. Therefore, Government should exercise more control over such projects and see that they are not implemented in an haphazard manner. ಅದೇ ರೀತಿ ವರ್ನಾಟಕ ಸ್ಯಾಟರ್ನ್, ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ ಸಹ ೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

This Kanataka Scooters near Somanahalli, Maddur, have lost about Rs. 1 Crores. So also, Mysore Accetates and Chemicals Limited have lost about Rs. 10 Crores. What is that you have done? Are you there only to lo-e or to make the companies to earn profits? ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಕೀಡರ್ಸ್ ಕೊಲಾಬರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಮೊಬೈಲ್ಸ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಇದು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ರೀ-ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದ್ದು ಯಾವ ಕಾರಣವೋ ಏನೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಹೇಳಬೇಕು. Now they want to shift that Electro Mobiles to Mysore. I don't know for what reasons and why? Is it because it is your district?. Vikranth Tyres have also gone to Mysore. This Electro Mobiles is also going to Mysore. and this Chamundi Machine Tools is also in Mysore. You want to develop Mysore as the industrial City and nothing else? This should not be your attitude. It is not proper on the part of anybody to shift the industry to Mysore if it has failed in other parts of the State. ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ.

Regarding Mysore Sales International, much has been said and I don't want to go into details. The matter is before the Grover Commission and my friends have taken lot of interest. I would like to say that it has not fulfilled the objectives for which it was started.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್‌ಗೆ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರೋವರ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಜೀಜ್‌ಸೇಠ ಅವರು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಾತುರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಶಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಿ.ಐ.ಪೀಸ್ ಇನ್‌ಕ್ಯೂಡಿಂಗ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಕಲ್ಪತ್ತ, ಬಾಂಬೆ ಮುಂತಾದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಏರ್ ಟಿಕೆಟ್ಸ್, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅತಿಥ್ಯ ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂತಾದ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಲಿ.

SRI AZEEZ SAIT.— It is only a surprise news to me.

SRI H.D. DEVE GOWDA.— I don't want to blame you because you have taken this portfolio only four months back. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಬಾಂಬೆ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ಡೆಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಹೋಗಲು, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅವಶ್ಯ ಕೆತಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪೂರೈಕೆಗಳು ನಡೆದಿದೆ. ಅದನ್ನು What you call the biological urge. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿಸಿ, ಸರಿಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

SRI GOVIND P. VADEYARAJ.— It has become simply a Hospitality Organisation. It is not a trading agency or a company. It has become a Hospitality Organisation. Please see that how best you can set right this concern. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು; ಬೈಯಾಲಜಿಕಲ್ ಅರ್ಜ್ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

SRI AZEEZ SAIT.— As a matter of fact, any business organisation do have a Hospitality Section to a certain extent just to throw money and to take money; Otherwise, he will not become a businessman; he will become a Marvadi.

SRI GOVIND P. VADEYARAJ.— The Hon. Minister Sri Azeez Sait is truly following his predecessor. For the Mysore Food Complex in Mysore City, the Department has proposed to spend about Rs. 50 lakhs or so. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದರೆ, ಚಟ್ನಿ ಮಾಡುವುದು, ಸಾಂಬಾರ್‌ಪುಡಿ ಮಾಡುವುದು, ಇಡ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಫಂಡ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನಿದೆ? Instead of having this Food Complex in Mysore City, by spending Rs. 50 lakhs or so, it is better to hand over such produce to cottage industries or Mahila Mandals and they can manage it in a better manner. Why do you want to put your money under this unit? ಈ ತರಹ ದುಡ್ಡು ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಕಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೪ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. Out of 1,39,000 and odd units, we have about 5600 or so. This is the progress we have achieved. Please see that small scale industries go at a faster rate; For that, you must have enthusiasm, dynamism and vision; Without that, you cannot develop. ಸ್ಕಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್‌ಮಾಡಲು ಜನ ಆತುರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಂದ ಮೇಲೆ At least 20% of them did not start the industries at all, and the remaining 80% of the people land themselves into lot of troubles. You have announced the incentives and so many concessions to them but whether they are really going to help these people? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಕ್ಟಾಯ್ ಎಕ್ಸ್‌ಂಪ್‌ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಂಪ್‌ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ನಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿರಾಶರಾಗಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಸ್ಕಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. By the time they start taking benefit, their industries will have been closed and wounded up. This is the position so far as small scale industries are concerned. They have lot of problems. The greatest problem is that of Electricity. To get electricity, they have to deposit money with the Electricity Board. A man who is starting the industry with Rs. 5-6 lakhs has to deposit another Rs. 6 lakhs or so for obtaining power. This is the greatest bottleneck. You have to solve their problems; otherwise there is no use of talking about small scale industrialisation in the State. You have to solve this Electricity problem at any cost. It is your prime responsibility to solve this problem. ಸ್ಕಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. All these raw materials are being supplied from Bangalore. How can an industrialist living in Bidar or Gulbarga or North Kanara make use of all your raw materials? You

have to make available these raw materials at the District Headquarters and see that they reach the industrialists in time and in proper condition. So far as credit facilities to the industrialists are concerned, I would like to say that these financing institutions are not much helpful to them. They have to face a lot of difficulties in obtaining credit facilities.

1.30 P.M.

The small industrialists have to depend on the big industrialists. But this big industrialists hits away this small industrialists. It is our duty to protect the interests of small scale industrialists. Therefore, I request you to bring a legislation so that this big industrialists do not exploit small industrialists.

Coming to the marketing facilities I would say our Government has not been able to solve this problem in its proper perspective way. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. Sir, there is only one Consultancy Centre located at the State level under the Director of Industries and Commerce. It is not working well. This consultancy centre situated at the State capital of Bangalore and the officers are enjoying well without doing their job. There are no consultancy department or the consultancy centre at the District headquarters where its service is more essentially required. Therefore, I urge upon the Government to set up Consultancy Centres at District and Taluk headquarters so that these small scale industries are set up at district and taluk level.

Sir, lastly I will come to the Personnel Department of our Industrial Department. Sir, we do not have Industrial Officers cadre or something like that. I have got highest regard to our I.A.S. Officers. I have no grouse against them. You must post persons who are well versed with industrial problems, its difficulties, its future growth, all these things should be handled by a professional man. Where as you post an I.A.S. Officer in this Industries Department. It is not correct. That is why I urge upon the Government to post a technically qualified persons in our Industries Department. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಥವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಆಗ ಅವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. Then, you will be able to do justice of the industrialists whether big or small. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಶನಲಿಸ್ಟ್‌ರವರ ಸರ್ವಿಸ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತರಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕೇಡರ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. Sir, I will discuss some problem relating to this Department with the Hon. Minister later on. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಳಲು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಸಮಯದ ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ. With these words I conclude my speech and thank the Chair.

MR. SPEAKER.— Now, the House stands adjourned for lunch-break and will meet again at 3-00 P.M.

The House rose at Thirty six Minutes past One of the clock and reassembled at Seven Minutes past Three of the clock.

(Mr. Speaker in the Chair)

† SRI NAZEER AHMED. (Tumkur)—Mr Speaker, industry is the second most productive sector for economy and it is first in terms of its intrinsic dynamism. It is the only sector which in our socio-economic condition has access to modern technology. One would think this accessibility would make it easy for us to prescribe technology as the cure for our poverty. Technology enhances productivity, one may argue, So, inject technology into a condition of poverty and sooner or later the fruits of technology will ameliorate the condition of the poor and transform a poor society into one of abundance. I wish things were so simple. In my brief discussion on this Demand I will attempt to show how technology transforms people and the institutions that govern them and then offer a few suggestions that may be useful in the management of our industrial efforts.

Sir, there is always a dynamic equilibrium between technology, people and the structure of the institutions the institutions that govern them. Change one and you always change the others. This is not hard to understand. Introduce steel into a stone age civilisation and the stone age civilisation is destroyed and is replaced by one that depends on the processing and use of iron introduce the automobile into a society that uses only the horse and the buggy then the horse and buggy society is transformed into one that uses the automobile. In each case the pattern of relationships between people is changed existing institutions are replaced by new ones and the way people look at themselves and others, that is, their values are changed. I point this out because the function of government these days is not just to bring about industrialisation but to do it in a way that is consistent with the demands of our social structure and the requirement of social justice and democracy.

First, a few words about our own social structure. The fissures in our society run both vertically along castes and creeds and horizontally along haves and have-nots. If one were to take a Marxist point of view it is possible to identify at least four classes in our society. First, the urban rich or the industrialists. Second, the industrial workers, Third, the rural rich, that is, the surplus farmers and successful merchants. Fourth, the rural poor who comprise the

landless workers, substitute farmers and migrant labourers. The relationship between these classes is very much a function of which classes control and run the government. The Marxist framework is not entirely applicable to our society, first because there is some mobility vertically along the various classes and second because there is almost no mobility across castes and creeds. So much so, that our society is not like a layered cake as Marx would have envisioned it with the various classes piled one on top of the other but is rather like a brick wall, vertically divided into classes and horizontally into castes and creeds. The cement that holds this brick wall together is provided by the common values we cherish, by our spirituality and our historical experience.

I started out by saying that the function of government is not merely to industrialise but to bring it about within a framework of social justice and the widest possible participation. I shall address myself first to those aspects of industrialisation that affect the last of the four classes I mentioned, namely, the rural poor not only because they constitute the largest segment of our population but also because theirs is the cause that is often talked about but which derives the least from our industrialisation programme. It is also the sector to which our basic needs programme address themselves to. By basic needs one often understands food, water, shelter and health care, to which I might add democracy and social justice, for the absence of food leads to hunger whereas the absence of democracy and social justice leads to tears and bloodshed.

I submit that the method by which industry is injected into our rural environment is actually harmful to the rural poor. Let me elaborate. The effect upon the rural poor of an industry whose means of production are controlled by either the urban rich or the rural rich are similar to those of a multi-national company upon a poor country. A multinational company that operates in a poor country generates surplus capital at the expense of subsistence wages in the poor country. Meanwhile the equilibrium that exists in the economy of the poor country is destroyed, artisans who are doing the work now done by the machines of the multinationals are left unemployed and impoverished. In a similar manner industry which is set up in the rural areas whose capital is controlled by the surplus sectors, that is the urban industrialists or the rural rich, works to disturb the coherence and equilibrium of the rural economy. The invested capital generates more capital at the expense of the rural subsistence wages. The new capital finds its way to the cities but the rural artisans displaced by the industry are left in the lurch. For example, you build a dairy farm near a big city using surplus capital from the surplus

sectors. The produced milk finds its way to urban markets where distribution channels are short. The dairy becomes profitable and generates more capital for the surplus sectors. Meanwhile the farmer who owns a cow or a buffalo and who used to supply milk to a few families in the cities has lost his means of livelihood. He has no recourse but to pack up and leave for the city where the surplus capital may create a job for him. Thus it is that the absence of participation or the absence of industrial democracy in our rural sector that drives our rural population to our urban centres, choking them and making them centres of human misery. Thus it is that parts of our cities have pockets of affluents while the lot of the rural poor gets more miserable by the day even as we build rural industries.

The solution to this paradox is not a revolutionary one. It calls for using the legal and institutional framework that has already been built up. I suggest firstly, that we forbid the entry of foreign proprietary capital into those sectors of our economy which either process local raw materials or which affect the work done by local artisans. By foreign capital I do not mean American dollars or Soviet rubbles but capital that originates in the surplus sectors of our own economy. There must be industrialisation. But it must be with the widest possible local participation. If we wish to have a dairy let there be an association or a co-operatives of all local milk producers. If we wish to have an oil mill let there be an association, or a co-operatives of all nut producers. Such co-operatives are already there but what I am suggesting is that such an arrangement be mandatory for all such rural industries that either process local resources or which influence the work done by local artisans.

Secondly, I suggest the government should take the lead in organising the rural poor, the landless labourers, the migrant workers and the peasantry. Such organisation need not and should not be directed to bringing about class conflict but to increase participation so that our democracy becomes and political as well as an industrial democracy.

Thirdly, I suggest, index rural wages to the terms of trade between the urban rich sector and the rural poor sector. If a worker has to pay twice as much tomorrow for a dhoti made in Ahmedabad, he should be paid twice as much for his labour also.

Fourthly, the Government should take the lead in establishing Savings Co-ops. for the marginal savers. If a rich man in a city can get 10 percent on a deposit of 1 lakh rupees, a poor artisan in a village should be able to get a similar return on investment. That would be

possible only if the Government defrays differential costs between large savings and small savings. The idea is to increase participation in industrial investments through an increase in marginal savings.

Fifthly, there ought to be the widest possible publicity to the scope for rural industries in rural areas. It is not enough to have a Dist. Office in the district headquarters. The concerned officials ought to go round the district exposing the scope for industries, educating the rural folk and most important, impressing upon the most ordinary peasant that he can participate in industry through co-operatives and associations.

Sixthly, the Sales tax on small artisans should be either reduced or removed entirely.

All this does not and need not mean that rural poor are the only ones towards whom our industrialisation is directed. They are most important and most numerous sector. But there are other sectors as well. Consider the rural rich. They are really not that rich in absolute terms but nonetheless consume more than they produce. They are also politically powerful because they control large segments of rural poor through caste and creed loyalties or through monetary subordination. In terms of small scale industries I suggested earlier that this sector be forbidden along with the urban rich from proprietary control over those rural industries that process local materials or which affect the work done by local artisans. However, this sector should be given all encouragement to invest in non-local resource based industries. For instance, if a rich farmer wants to invest in a bicycle plant in a rice producing area, by all means he should be encouraged. Today, that is not as easy as it sounds. The administrative machinery that caters to small scale industry needs toning up. It is often said that industry thrives on the three M's : money, methodology and market. To a prospective entrepreneur all of these are available at present at high cost. If it costs twenty thousand rupees to get a loan sanctioned for two lakh rupees then only those with the largest surplus can ever aspire to entrepreneurship. I am realistic enough to know that things cannot change overnight. I am only concerned here about the effects of the status quo on the requirements of social justice and industrial participation. The status quo operates as a filtering mechanism. It filters out the weaker sections of society which is precisely what we wish to avoid. I would suggest therefore that extra inducements be given to the weaker sections either in the form of extra initial subsidy or in the form of special administrative mechanisms so that these sections can catch up with the more advanced sections in terms of their participation in small scale industry.

About the other two sectors, namely, the urban rich and the industrial workers I will only make two comments. One, that it is essential that the relationship between them be based not on class conflict but on democracy and social justice. The Government must see to it that the workers are looked upon not merely as factors of production but as the human hub towards whose happiness production is geared. I included earlier in my presentation among basic needs not just food and water and shelter and health care but participation and social justice as well. To ensure this we must see to it that management is not the prerogative only of those with capital but is an area open to labour as well. We must evolve a legal framework that makes labour participation mandatory in all functions of management. Several means are available to achieve this end. We may make it possible for the workers to participate in the ownership of the means of production by making it possible for them to own, say fifty percent of the shares in an industrial enterprise. Even in countries with an industrial experience far less than ours such a model has been sanctioned by law. Iran is an example. If such countries can attempt at worker participation in industrial management, certainly it should be possible for us to do so because we have had more industrial experience than they do. An alternate mechanism is to make it mandatory for trained labour personnel to participate in all management functions, in planning, execution and control. At present such labour participation is encouraged only in production committees whose only function seems to be get as much as out of the workers as possible. This should not be so. Workers must have a say in everything that affects them. There is monetary justification for this as well in as much as of the capital that gets pumped into the rich private sector is government finance, either as loans or as subsidies. so it should be possible for the Government to see to it that the capital producing sectors, namely, the workers and the rural poor participate in its management as well.

The second observation is about the function of industrial management. Industrial management as it is today perhaps the most archaic profession in the world. My concern here is with public sector enterprises because the private sector pays for its shortcomings through its nose whereas the public sector can hide its inadequacy behind the cloak of public need. The basic point I wish to emphasise is that one does not administer technology. One may administer justice but one manages technology just as an airplane pilot manages his aircraft through rough weather. I started out by saying that technology has a dynamics that affects people's values and the structure of social institutions as well. Management of technology is not like the administration of a static bureaucracy. I

am one of those who has a high regard for our administrative service, especially our IAS cadre. But to ask an IAS an Officer to manage a technological enterprise is like asking an automobile driver to pilot an airplane. Change is inherent to technology, that is not so in administration. I would therefore urge upon the Government to train a cadre of technical officers with the prestige that is now attached to the IAS. Let us call them the Indian Technical Service or some other name if you prefer. This Service should be open to those of our technically trained young men, the engineers and scientists, who have shown an aptitude for and training in, management of technology. I hope our State which the first to introduce many a social scheme or reforms for the betterment of people will also be the first to introduce such a technological service also. Only that way can we revamp our system of managing technology.

In regard to location of industries, the industries are by and large concentrated in Bangalore. I would suggest that the industries should be spread in all parts of the State. All things being equal preference should be given to the sons of Karnataka. We are for national integration but a situation where local industry is controlled with the local capital preference should be given to industrialists from Karnataka State.

Then with regard to sugar industry, the Government should take up matter with the central government.

3-30 P. M.

In the matter of sugar industries it is in doldrums. This has been touched by several Members here. I request the Hon'ble Minister for Industries to take up this matter with the Central Government and see somehow increase the sugar sales through export by removing the constraints in the market so that the sugar industries get out of the doldrums. Lastly, I have a suggestion to offer. We have to set up a Corporation for high technology in industries in Bangalore. But this Corporation has to do sufficient work. In this respect, we are far behind Maharashtra and other States. By setting up such a high technological Corporation, we are helping the industrialists to adopt high and latest technology. It would also help to improve the industrial production in our State. In conclusion, I support the Demand and conclude. Thank you very much.

† ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಚ್. ಪಟೇಲ್ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಉದ್ಯಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಬ್ಬ ಸುಮಾರು ೪೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಏನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಮನನೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಾಗೂ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಏನು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಜನನಯನ್ನು ಯಾವ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಗಾರಿಕೆ ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರ್ ಎಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಇದೆ ರಾಜ್ಯ ಇದು. ಈ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆದೋಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆದುಬಂದಂತಹ ರಾಜ್ಯ ಇದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆ ಗುರಿ ಸುಧನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೆಯಂತಹ ಒಂದು ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಪ್ ಇದೆ ಅದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜನ ಹಾಗೂ ಇವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಬೆದೋಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಏಕಾಏಕಿ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಏನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಬೇರೆ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದು, ಅವರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾನಾಪಲಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವಂತಹ ಆರ್ಥಿಕ ಏಕಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಏಕಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪೊಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಮಾನಾಪಲಿಸ್, ಎಕಾನಾಮಿಕ್ ಮಾನಾಪಲಿಸ್‌ಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಆಗಿ ಏನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಮಯಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಮಿಸೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಸ್ ಕೂಡಾ ಅದೇ ಆದ ಫರ ಹಿಸ್‌ಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬೆಳೆದಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಏನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಕೆಟ್ಟದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಏನು ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವೆಂದು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಏನು ಈ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ ಇದನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವಂತೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬಂಡವಾಳ ಇರುವವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ರಾಜ್ಯ ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕ್ರಮ ಏನು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ೨೩ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೦ ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಬಂಡವಾಳದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲುಕ್ರಾನು ಆಗುವ ಸಂಖ್ಯೆ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸುವ ಕಂಪನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಐರನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೀಲ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮೈಸೂರ್ ಶುಗರ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮೇಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್), ಇವುಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ೧೯೭೫-೭೬ ರಲ್ಲಿ ರೈಸ್ ೧೬೫.೩೮ ಇದ್ದದ್ದು ಮೈನಸ್ ೨೯೫-೫೨ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಭದ್ರಾಪತಿ ಐರನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಆದರೆ ಕುಶಲತೆ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಇದೇ ತರಹ ಮೈಸೂರು ಶುಗರ್ ಕಂಪನಿ ೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ರೈಸ್ ೪೮.೫೨ ಇದ್ದದ್ದು ಮೈನಸ್ ೧೦೮.೦೧ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅದೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಇವತ್ತು ಅದು ರೈಸ್ ೩.೫೦ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ ಮೈನಸ್ ೦೮೫ ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಲುಕ್ರಾನು ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಾವಕಾರ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಏನಾದರೂ ಲಾಸ್ ಆದರೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಲಾಸ್ ಆಗದೆ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಹಣ ಯಾರೋ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನ ಹಣ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಇವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾದರೆ ಏನು ಲಾಭವಾದರೆ ಏನು. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಮಲ್ಟಿ ನ್ಯಾಷನಲಿಸ್ಟ್ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇದು ಈ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಯಾರಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲವು ಐ.ಎಂ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮಾಹಿತಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲತೃಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಕಾರರ ಹಿತ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಉದ್ಯಮ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಷರಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಯಾವುದೋ 20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನರಿಂದ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಮೇಲೆ ಜನರಿಂದ ವಸೂಲಾದ ಹಣವನ್ನು ವಿಚಿತ, ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡಿ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಕೆಳಗಿದ್ದಂತಹ ಎರಡು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವರ ಕೆಪಾಟಿಟಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಲ್ಲಿ. ಇವೊತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗಾದರೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಾದರೂ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ತಾವು ಹಾಕತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೬೦ ಭಾಗ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಿಮಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಸುಬು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಪವರ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಲೇಬರ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಈ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಕೆಲಸಗಾರರ ಶ್ರಮದಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಡೆಯಬಾರದ್ದು ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಐರನ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಟೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ದುಭಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವೊತ್ತು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಇವರ ಆಶ್ರಯ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡ ಜನರ ಬಂಡವಾಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಡತನ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಬಾರಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ, ಏಷ್ಯಾದ ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳು ಏನು ಇವೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಾಗಾದರೆ ದೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಇವರು ಅವರಿಕಾ, ರಿಷ್ಯಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರೆ ನಾವು ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಷನ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಅವರನ್ನು ತಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿ. ಸ್ಟಾಲ್ ಈಸ್ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

In the book "Small is beautiful", it has been stated as follows :—

"The best formulation of the necessary interplay of theory and practice that I know of .....Go to the practical people.

he says and learn from them this synthesis, their experience into principles and theories and then return to the practical people and call upon them to put these principles and methods into practice so as to solve their problems and achieve freedom and happiness”.

SRI AZEEZ SAIT.—That is why I want the hon'ble Member to speak only in terms of practical and not logical.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹೆಚ್. ಪಟೇಲ್.—ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿ ಐರನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ? ನಾವು ಕಡಿಮೆ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವಂತಾದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಲಾಕ್ಸನ್ಸ್ನು ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಸಣ್ಣ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಆಗ ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದಂತಹ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತು ಏನು, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ, ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಸ್ತರಿಂದ ಏನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪಾಪ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಈ ತರಹ ನಡೆಸುವುದರ ಬದಲು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾದರೂ ಹಿಡಿಸಿಕೊಡಿ. ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಂಗಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿದರು. ಈಗ ಬಂಗಾರ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಇವರು ಲಾಕ್ಸನ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ದೆಸೆ ಶನಿ ದೆಸೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಶನಿ ದೆಸೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರಿಗೆ ಬರುವುದು ಬೇಡ. ಇನ್ನು ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ೨-೩ ತನಿಖಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ದತೆ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರು ಅದರ ವರದಿ ಏನಾಯಿತು ? ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತನಿಖಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ? ಇವೊತ್ತು ಏನಾದರೂ ಅಪಾದನೆ ಬಂದರೆ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅದರ ವರದಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಇವೊತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ ಇವೊತ್ತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿ. ಎ. ಎಸ್. ಎಲ್. ಇದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಗ್ಗಣಗಳು ಇವೆ. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹಣ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಎಕ್ಸಾಪ್ರಾನ್ಸಾನ್ ಸ್ಟೀಮ್ ಏನು ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅಶಕ್ತಕೆತಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಒಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಒಡೆಯರಾಜ್ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ರಾಮೇಟೇರಿಯಲ್ ಇಲ್ಲದೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜ. ಮೊದಲು ಅರಣ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಬಂಡವಾಳ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ೧೦ ಸಾವಿರ ಯುವಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಅದರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಸುಬು ಆಗಬಾರದು. ಇವೊತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ ಇದ್ದರೆ; ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದು; ವಿಷನ್ ತಂದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವವರೆವಿಗೂ ಈ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.....

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್.—ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದರೆ; ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಹೆಚ್. ಪಟೇಲ್.—ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ ಪಸಗಿ ಕೊಡಬೇಕು; ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವಂತರಾಮಿ ಆಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ; ತಾವು ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದೀರಿ; ಮುಂಚೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಚಿನ್ನಾಗಿದ್ದಿರಿ; ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†SRI M. H. BEKKINALKAR (Sindgi).—Mr. Speaker, Sir, a number of suggestions have been given by my friends on this demand. Therefore, I would suggest only one point while supporting this Demand. Sir, a number of industries are being grown only in the big cities like Bangalore. This policy must be changed. Even the national leaders were also of the opinion that industrial growth in big cities like Bangalore is not justifiable. I suggest to the Government not to issue any more licences to start industries in big cities like Bangalore. We should try to stop further growth of industries in big cities. I suggest that in each taluk there must be an industry and this may be got examined by the Government. As suggested by Mr. Nazir Ahmed we should have a Technology Corporation for giving advice in the matter of establishing industries in the rural areas. This may also be got examined by the Government. With these words I conclude my speech.

† ಶ್ರೀ ಅತ್ತಾನಂದ (ಮಂಡ್ಯ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂದಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಜೇಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಛಾಗವಹಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಇನ್‌ಸೆಂಟೀವ್ ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಕಷ್ಟ ಉದ್ದಿಮೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಉದ್ದಿಮೆ ದಾರನಿಗೆ ಇದರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಎನಹ ಅನ್ವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಟಾಯ್ ವಿನ ಯಾರೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ New unit certificate ಕೊಡಬೇಕು. New unit certificate ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿರಬೇಕು. ಉದ್ದಿಮೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಮೆಷನರಿಗಳನ್ನು oetroi ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯಮಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಟಾಯ್ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೂ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಲ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯಮಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬರೀ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಡಿಪೆಂಡ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. Letter of Intent ಸಿಹಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಾ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಉದ್ಯಮಿಗೆ ಸಿಗುವಂತ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಇದನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆಯಾದರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಸದಸ್ಯರು ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕೆ ಅಥಾವದ

ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ನಿಕಲ್ ಕನ್ಸಲ್ಟೇಷನ್ ಸಮಿತಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಲೆ 3300 ಷೆಡ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಉದ್ದಿಮೆ ಬೆಳೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪರ್ಮಿಟ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ, ಎನ್. ಜಿ. ಇ. ಡಿ. ಫ್. ಗೆ ಹಾಗೂ ಕೆ. ಎಸ್. ಆರ್. ಟಿ. ಸಿ. ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಬಡವರಿಗನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರೀವರಿ. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಫಟಿಕಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದೃಶ್ಯವೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಸಾಯಿ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವು ಉಳಿಸಿ ಪುತ್ನಿ ಇದರ ಹೇಲಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿನ ಅನುಕೂಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಲಾಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ; ಇದನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಸುಮಾರು 90% ಜನ ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್‌ಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ರೈತರ ನಿಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ 92 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ 92 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಏನಾಗಿದೆ ದುರಂತ ಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೇ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇನ್‌ಕ್ರಾಪ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಈಗ ಜೂನ್ ನಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸೀಸನ್ ಜೂನ್ ನಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಅದುದರಿಂದ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಇದೆ; ಇದನ್ನು ಅಗ್ಲೋಬೇಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಂದು ಟ್ರೇಡ್ ಮಾಡಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಪಟೇಲರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಚೌಕಟಿನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬೇಕು. ಇಕಾರಿಗಳು ಕೆಟ್ಟವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

When the hon'ble Sri J. H. Patil said that the Industries Department is corrupt. In case there is a corrupt officer let him name him and it is for the Minister to defend him. We cannot say that every officer is corrupt. I know that the Director of Industries and Commerce is a man of integrity.

SRI AZEEZ SAIT.—If hon'ble Members have got a specific Information about a particular officer, if he gives it to me in writing I may assure them that I will not spare them and take action against them. But if they say something in the House on the basis of some information they have received which might prove incorrect later on, this will have a demoralising effect. Sri Deve Gowda said that the Director of Industries and Commerce is a man of integrity. There are many such officers; there are bad officers also. If they give me something in writing, I will not spare them if they are found guilty or corrupt.

4-00 P.M.

SRI C. M. ARUMUGHAM —Under the Rules of Procedure we can disclose the name of an officer and say whether he is corrupt or honest. It is not necessary that a member should pass on the information to the Minister. It must form part of the proceedings. It cannot be given in writing; it is not a love letter. It must be brought in the proceedings and in that case our right is protected. All Ministers may not be like Sri Azeez Sait and some may pass on the information to the officer concerned and he may file a defamation case in the court. So we have got the right to name an officer and it is for the Minister to take action after enquiry.

SRI S. M. SEERANALI CHANDRASHEKAR (Hosanagar).—Mr. Speaker, Sir while supporting the Demand of the Industries Department I would like to say a few words about the Industries Department and the industries. My good friend Sri J.H. Patel was telling about the change in the policy of the Central Government with regard to industries. The honble member is not here now, but my submission is that as far as industries are concerned, we must have a national policy; it should not be changed whenever the party at the Centre changes. We must have a national policy and we must execute it. Thirty years of industrial policy under the dynamic leadership of Pandit Jawaharlal Nehru has advocated the establishment of public sector industries in this country. Because of that dynamic leadership may foreign entrepreneurs came to India and there was lot of foreign collaboration. What is the position now? Because of the sudden change of policy in the industrial field the foreign collaborators are not coming forth and there is retardation of industrial development, if I may say so. This should not happen. I am not concerned with whether the Janatha Party or the Congress Party is in power at the Centre. Whichever party is in power at the Centre, we must have a definite policy as far as industries are concerned. Otherwise we will not succeed in this matter. If we remember Sri Visweswararajah's slogan 'Industrialise or perish' the change of policy often will lead us nowhere.

Coming to the Demand as such, the Hon'ble Minister has given a report about 23 Government undertakings. We have received only 6 to 7 Audit Reports. What about the others? They have not been placed on the table of the House. In the report it is said that three of the companies have not finalised their audit reports. We are granting Rs. 40 crores to the Industries Department. Can the Legislature be taken so lightly? The policy of the Industries Department is to rejuvenate. Otherwise, there is no future for the public sector industries or Government undertakings. Except four, the rest of the

Government undertakings are working under a loss. Why? Because there is no breakup, there is no overhead. They have not said what they are going to do. In a private industry they will prepare a break-up and keep it secret and only the management and the audit knows about it. Otherwise will not be aware of it. Suppose Rs. 100- is the breakup, they will say it is Rs. 110.

That is how they earned. You may say that in Government undertakings earning is not only criterion and you do not want to earn money and that you are there to serve the people. But, the industry earn has to survive. I remember a story in Kannada. ಒಬ್ಬ ಹಸು ಸಾಕಿದನಂತೆ. ಹಸು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಏತಕ್ಕೆ ನೀನು ಒಂದು ಸೇರು ಎರಡು ಸೇರು ಹಾಲನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಡಬ್ಬಗೆ ಟ್ಟಲೆ ಹಾಲು ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ಆ ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲನ್ನೇ ಕುಯ್ದನಂತೆ. This is the state of affairs in our several public sector undertakings. Speaking about geographic conditions of Karnataka, we have natural resources to the maximum extent. We have the highest in India. During Visweswaraiiah's time this State was holding a predominant in industry. What is our number today? The industries are not working upto the licensed or installed capacity. Every year there is retardation. They must have a planned programme; they must study the market so that the needs of the people is taken into consideration and then goods are manufactured. They always stick on to the old habit of manufacturing out-dated things which nobody uses. How can they get market for their products? If we take Government electric factory or any other factory, what is the position today? When a private factory like Kirloskars are minting money the Government undertakings are incurring losses year after year. I will just go through the audit reports. Take Karnataka Vidyut Kharkane. It says as against the targeted production and sale of Rs. 55 lakhs per month the company reached production of 87.88 lakhs and sales of 138.2 lakhs for eight month of the year. There is 50% reduction. Will a private entrepreneur do this? If he does it, can he survive? Then it says there is no demand for the finished goods and in another place it says that they have earmarked 8 lakhs towards penalty leviable for not supplying goods in time. That shows that the company even though it has entered into an agreement, they have not supplied goods in time. Again a sum of Rs. 42 55 lakhs is considered as doubtful. I can understand a company having 4 or 5 lakhs earmarked as doubtful. But how can you explain for this huge sum? Another equally important point is about the raw materials and components worth Rs. 56.63,183 When so much was there is purchase for further sum of

Rs. 95,98,205. In the end raw materials worth 56 laks remain in the factory itself. If only they were diligent they could have made use of these raw materials or sold to some party.

Coming to the licensed capacity, as against 2,00,000 installed capacity the actual production was 1932. What a remarkable think it is? I know the Hon'ble Minister is a dynamic person and may Lord Allāh give him strength to make them work efficiently.

I will take the Mysore Sales International, a grand company we are having. In 1976-77 the income of the company was 266 lakhs. Administrative and other expense was 254.57 lakhs. In the previous year the total income was 187 lakhs and expenses 168 lakhs. Why this expenditure? They may say that they are subsidising books. But this was there in the previous also and they have continued it.

Coming to Karnataka State Handicrafts Developmet Corporation, what was the profit made? During 1976-77 the profit made was Rs. 6,000 whereas during 1975-76 the profit was One lakh of rupees. What an amount of retardation in one year? What is the reason for this? It is because they have purchased raw materials worth Rs. 103 lakhs without calling for tenders. The wonderful President has purchased Rs. 103 lakhs worth of raw materials without calling for tenders. What for we do not know. The Auditor in his report says: 'We were given to understand that the tenders or quotations have not been called for in respect of purchases made and those purchases were made to be approved by the Managing Director. They have made purchases arbitrarily and no records have been maintained to record the movement of goods. We are of the opinion that the movement of stocks have to be recorded in the financial books so as to have effective control over the staff.' There is no record; it is just like *ayaram* and *gayaram*. There is nothing to show as to what was the amount received. This is the fate of the public sector undertaking.

Coming to Mysore Minerals, I agree that it is working in a good condition. But, at the same time, I would like to say that with the huge man-power and establishment they could have earned more. After all, what is the business of the Mysore Minerals? It is just taking something and selling. Prior to independence this country was only supplying raw materials during British days and we were not able to have any industry. Even after 30 years, we are selling the raw materials to Japan, Germany and Iran. This state of affairs should not continue for a long time. We have to establish industries and we have to utilise all the raw materials available in this country. There are so many educated unemployed people in the State, and there are proper industries to utilise the raw materials that are available in

this country. We must have rethinking about this. Of course, we are now earning lot of dollars by sending are to Iran. They are taking minerals from us and supplying finished goods to our country Japan and Germany which were completely smashed during 1935-56 now tops the industrial map of the world. What is it due to? It is because they refuse purchase any foreign goods; they have banned import of foreign goods; they are prepared to starve, but not purchase foreign goods.

Sir, I would like to say a few words with regard to the problems of my own district.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿ ಬಂಡವಾಳ ವಸ್ತು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿವೇಚಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ !

SRI S. M. SHEERNALY CHANDRASEKHAR.—I said; 'foreign capital is welcome, but not foreign goods; I do not like foreign goods—I like foreign capital'.

Coming to my district, they say—that Shimoga is industrially forward because of MISL., Bhadravati. Time and again the Hon'ble Minister is assuring this House that taluk will be taken as the basis to say whether an area is backward or forward industrially. What happened to that assurance? Many entrepreneurs from my district are going to Mysore and other places because they get 15 percent ex-gratia payment. I am not going to tolerate this state of affairs. I request the Hon'ble Minister to take taluk as the basis. What about the Sugar factory in Shimoga? Why not it be taken over under the co-operative sector? This factory has to pay nearly Rs. 1 crore to the sugarcane growers. The sugarcane growers have not yet been paid the amount, whereas they have already transported their earnings to Uganda, England and some other places. Why not the Government take over this industry under the co-operative sector. If this is done, our people will bless the Minister and the Government. At present, they are harassed like anything.

What about the Match factory in Shimoga? It is a public sector industry. It was sold to WIMCO factory, a capitalist concern. They have not taken the consent of the share-holders and no resolution was passed. Without the consent of the management it was just sold. I request the Government to consider about this.

With these few words, I thank the Hon'ble Speaker for having been generous towards me.

ಶ್ರೀ ಕಾಪು ಸಂಜೀವಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖಾ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಹಲವಾರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿವೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ-ನೀರು, ಖನಿಜ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ

ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದವೀಧರರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನವಶಕ್ತಿ ವಿಪುಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ, ಉದ್ಯಮಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅನುಭವವಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಬೀಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೈಕಂಪಾಡಿ ಮತ್ತು ಬಿಯಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಈ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯ ದೊರಕದೆ, ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಬಡ್ತಿ ದರ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಷೆಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಷೆಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ಮೂಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿರದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಷೆಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

೪-ಸಿಂ ಪಿ.ಎಂ.

ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಮಾರು ೧೦-೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣದ ತೊಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಶಾಸಕನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಣಕ್ಕೂ ಕೊಳೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಯಾವುದಾದರೂ ನ್ಯಾಷನಲ್‌ಜಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಎನೆಂದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲಿಗಳು ಅವರು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹಣವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಉದ್ಯಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಜೊತೆಗೆ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಲಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿಯು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಕೆ.ಇ.ಬಿ. ಮತ್ತು ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಫೋಲ್ಡಾಹ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಫೋಲ್ಡಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಫಿನಿಷ್ ಗೂಡ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಫೋಲ್ಡಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆ ೪ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕಂಥಾ ತೆಂಗಿನ ನಾರನ್ನು ಶೇಕಡಾ ೨೦ರಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದ ತೆಂಗಿನ ನಾರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಾಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅಂಥವರು ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೯೭೩ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಎಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೦ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ೧೦ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ೧೯೭೩ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅದರ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರು ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೋ ಆಪರೇಟೀವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ಪತ್ತಾರ್ (ಜಮಖಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಉದ್ಯಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೆ.ಎಚ್. ಪಟೇಲರು ಬಹಳ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಂತಹ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಜಗತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿಯುತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ೫ನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಇರಲಿ ಕೆಟ್ಟದೇ ಇರಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೆ.ಎಚ್. ಪಟೇಲರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಔದ್ಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದು ಅದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೬೦೦ ಚದರಮೈಲಿ ಇದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೇಜರ್ ಉದ್ಯಮಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸುಪಾದ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಲ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನ್ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಟ್ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಸರಕುಗಳು ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೯೭೭-೭೮ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೬೦ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೧೪ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨೬ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೯೭೫-೭೬ ರಿಂದ ೭೮ರ ವರೆಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೧೩೬ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳು ಇವೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೧೯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೬೦೩ ಉದ್ಯಮಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ,

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಮಖಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೧ ಸಾವಿರ ಕೈವುಗ್ಗಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೧೫೦೦ ಮುಗ್ಗುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಉಳಿದ ಸುಮಾರು ೯—೯೫ ಸಾವಿರ ಕೈವುಗ್ಗಗಳು ಇನ್ನೂ ಮ್ಯಾಸ್ಕರ್ ವೀವರ್ಸ್ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇವೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಮುಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಕೈವುಗ್ಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ವತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಉದ್ಯಮ ಎಂದು ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವುದು. ಇವತ್ತು ಈ ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಮಾಲೀಕರು ದಿವಾಳಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುವ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಅತ್ಯಾನುಕೂಲವಾದ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಿಡಿತ ಬರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆಂತೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಸುಕಿನ ಜೋಳವನ್ನು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಾಲ್ಪವಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ದಿವಸ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಮಾಭಟ್ (ಪುತ್ತೂರು)—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು; ಅವರು ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿದು ಎರಡನೇ ಅಧಿವೇಶನ ಸೇರುವ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೈಕಂಪಾಡಿ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಭೇಟಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಈಗ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಇವರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ತಮಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೂ ೫ ಅಂಶಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್, ಎರಡನೆಯದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಮೂರನೆಯದು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸೌಲಭ್ಯ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಐದನೆಯದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಇನ್ನುಳಿದ ೪ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಏನಿವೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ೪ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಕಷ್ಟ ನಾನು ಹೇಳುವುದಲ್ಲ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅದರ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಇಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ೩೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಾಗಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ನೆರವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಒಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಬಂದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಉದ್ಯಮನ್ನು ೧೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಪಾಜಿಟನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಉದ್ಯಮಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬರುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಆದರೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ತದ್ವಿರುದ್ಧ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ, ಲೈಸೆನ್ಸ್, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿಲೈಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಹಾರ್ವರ್ಸ್ಟ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಸಣ್ಣವನ್ನು ಬಂಗಾಳದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅಡಿಕೆ ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ನಾರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂಶ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಅಡಿಕೆ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಕಪಾಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು, ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಇರನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಿಗಾರರಿಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀನು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೫ ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಿತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು? ಎಂತೂ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಏನಿವೆ ಇವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಇವರನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ದುಡ್ಡಿನ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟಾಗ ಪ್ರಭಾವಿಗಳ ಬೆಂಬಲ ಇವರಿಗೆ ದೊರೆಕೆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದನಂತರ, ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಒಪ್ಪಾ ಮಾಡಿ

ನಂತರ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಪುತೊನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಎರಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರುಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಂತೆ ನೌಕರರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದು ಹಿಂದೂಳಿದ ಅಥವಾ ಮುಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಮಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಎಂದರೆ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದ್ಯಮಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಇದರ ಉಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಯೂನಿಟ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುಳಿದ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತಾವು ಯೂನಿಟ್ ಆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಡೀ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗು ತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾದಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಯೂನಿಟ್ ಆಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜೇನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೂ ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷ ಖರ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವಂಥ ಉದ್ಯಮ ಇದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದರ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಇದೆ. ಇವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ರತನಕ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜೇನು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇಡೀ ಜೇನು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶೇಕಡ ೬೦ ಭಾಗ ದಷ್ಟನ್ನೂ ಇವರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಸ್ಟೆಬಲೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದಂಥ ಕ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೇನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡ ತಕ್ಕವರಿಗೆ, ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜೇನನ್ನು ತಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಜೇನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಜೇನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರೂ ಸಹ ಕಾಂಪಿಟೇಟಿವ್ ರೇಟಿಗೆ ಜೇನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೇನಿಗೆ ಸರಿ ಯಾದಂಥ ಕ್ರಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಜೇನು ಬೆಲೆ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಛದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯುದಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಹನುಮೇಗೌಡ (ಹಾಸನ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತಂದಿರ ತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಧಾರವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಇವುಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಸ್ಥಳ ಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಈ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವು ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದ ರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಹಾಸನ್ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ. ಇದು ಸುಮಾರು ೧೯೪೭ನೇ ಇಸವಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಲಿ, ಪಿಕಾಸಿ, ಹಾರೆ ಮುಂತಾದ ಒರಟು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಉಪಕರಣಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೫-೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ೨ನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸನತಿಯೂ ಕೂಡ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಅಧುನೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ೨ನೇಕ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮೊದಲು ಇದು ಹೇಗೆ ಇತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೮-೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಿಮ್ಲೋ ಕಂಪನಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಕಂಪನಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೂ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇದು ಹೋಯಿತು, ಉತ್ಪಾದನೆಯೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸೌಹಾರ್ದ ಪಾತಾವರಣವೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒೀಗಾಗಿ ಕಿಮ್ಲೋ ಕಂಪನಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ೮-೧೦ ಟನ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಏನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದು ಹೋಗಿ ಒಂದೂವರೆ ಟನ್‌ಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಇದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದ ಮೇಲೂ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತಂದಾಗ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೦೦-೫೦೦ ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಪ್ರಗತಿ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯದ ಒರಟು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ರೇಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟವೂ ಬಹಳ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ರೇಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಬೀಳಬೇಕಾದರೆ, ಓವರ್ ರೇಟ್ ಚಾರ್ಜಸ್, ಇತ್ಯಾದಿ ಚಾರ್ಜಸ್‌ಗಳು ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ರೇಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ; ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ರೈಲ್ವೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮತ್ತು ದೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೋ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಒಂದು ಉಪದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ರೈತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇದರಿಂದ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದರೂ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ನೇಗಿಲನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ನೇಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದು ೮-೧೦ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಉಳುವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಏನು ನಿಮಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ ಇಂಥಾದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರು. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

5-00 P.M.

ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಹಳ್ಳಿಯವರಾರೂ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ನೇಗಲನ್ನು ೭-೮ ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಿಸಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮೆಷಿನ್‌ರೀಸ್ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇರುವುದರಿಂದ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಉಪಕರಣಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಚಿವರು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏನೇನು ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೇಗಲಿ ಗಳ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ೭-೮ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ೬-೭ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಕೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಳಕ್ಕೆ ೧೮ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ನಾನು ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಜೊತೆಗೆ ಬೆಲೆ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲೂದಿಯಾನದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ೪೦-೫೦ ಹೆಚ್. ಪಿ. ಯ ಟ್ಯಾಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೋಳು ಮಾಡಿ ಜೊತೆಗೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಉಪಕರಣವನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಈ ಒಂದು ಮೆಷಿನ್‌ಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೦-೧೫ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೆಷಿನ್‌ರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ಉಳುವ ಎತ್ತುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆಗೆ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಜನಗಳು ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ವರಟು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ೧೦-೧೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾಲ್ಕೈದು ನೂರು ಮಂದಿ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವಾಗ ಮುಳುಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಭೀತಿಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮುಷ್ಟರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳಿರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಹಾಸನ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೫-೩೦ ಸ್ಟ್ರೀನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಪೀಲನ್ನು ಮ್ಯಾನ್ಯುಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯೂನಿಟುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನೋಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಅಂಥ ಯೂನಿಟುಗಳಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಕೋಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶೇಕಡ ಲಿಂಗರಷ್ಟು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಕೆಟ್ ಆಗಬಹುದೇ ಎನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಚುನಾವಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನಂತೂ ಒಂದು ಸ್ಟಾಲ್‌ಸ್‌ಪೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯ ಬೋರ್ಡನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಒಮ್ಮೆ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕೋಟಾ ವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೋಟಾ ಕೊಟ್ಟು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಾಸನದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ೮-೧೦ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ, ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮರವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ರಾಮನಟೇರಿಯಲ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಖಾದಿ ಮಂಡಲಿಯವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಪ್ರಾಂಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಪರಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸುಮಾರು ೮-೧೦ ದಿನಗಳಿದ್ದು ಒಂದು ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಪ್ರಾಂಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಂಧನ, ಹಾಗೂ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳಕು ದೊರೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರ ಕೂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೋಸ್ಕರ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ದುರ್ವ್ಯವಹಾರವಾಗುವುದೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಏ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಈ ಒಂದು ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಪ್ರಾಂಟಿಗೆ ಛ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪ್ರಾಂಟನ್ನು ಹಾಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ೭-೮ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ರೈತರೇ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಛ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು, ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ರೇಟ್, ಕಾಲಿ ಎಲ್ಲ ಚಾಲ್ತಿಯಾಗಿ ಛ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಕಾರವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೋ ಅವರ ೧/೩ ಭಾಗ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ೧/೪ ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅರಸೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಪರ್ ಹರ್ ಸಿಗತಕ್ಕ ಗಣಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋಸ್ಲಿ ದರ್ಜೆಯ ತಾಮ್ರದ ಅದಿರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಕಾಪರ್ ಮೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಪ್ರಾಂಟನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ರದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಅದ ಬಳಕೆ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ, ಅರಸೀಕೆರೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಪರ್ ಮೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಪ್ರಾಂಟನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಿಧ್ಯಾ ವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸೋಪು ಮುಂತಾದ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊರಟಾಗ ಅದೇ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾದಂತಹ ಕಂಪನಿಯವರು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಕೀಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರು, ಲಾಲಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಇರುವವರೂ ಇಂಥ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರು ನಶಿಸಿ ಹೋದಾರು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಂದರೆ ಒಂದು ಕೀಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುವಷ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮೀನಾರು ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಸುಮಾರು ೬೦-೭೦ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರಾಗಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪವರ್ ಸ್ಪಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಲೋನ್ ಸ್ಪಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಬೇಕು, ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು ೧೫೦ ಜನ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಲೋನ್ ಸ್ಪಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಪವರ್ ಸ್ಪಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ

ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅವರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕೈಮುಗಿದು ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ವಾಪಸ್ ಹೋದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಯಾರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕೋ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲೇಡಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಂಕಿ ನವರು ಯಾರುಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೇನಿದೆ ಆಲ್ಲಿ ಸಿಗತಕ್ಕ ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಸಿಗುವುದನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದಲ್ಲಾ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನುಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಏಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ವಂಳಿ ಬೀಳಿಗೆ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಗಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣ ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳು ನುಗ್ಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಥ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಾಸನದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯ ಇದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ನಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿದೆ. ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಷರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾಗಮಂಗಲದಲ್ಲೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಜೇಗ ಮುಗಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI J. H. S. BAKSHI (Bijapur).—Sir, it has a long history from 1961 to 1978. The present Minister for Wakfs has been a Minister for the last 6 years. So, I cannot place all facts within 20 or 40 minutes. I want to bring to the notice of the House the Government Order dated 29th July 1961 handing over the Wakf properties to Wakf Board. After 1961 the Archaeological Department issued an order dated 9th September 1961 giving a list of deprotected monuments. This list consists of 32 such de-protected monuments. We had requested the Hon. Minister when he was the Wakf Minister and also the Secretary of the District Wakf Committee to look into this matter. Though he was the Wakf Minister for 6 years nothing has been done in this matter. Anyway I read all these 32 monuments for information of the House:

List of deprotected Monuments in Bijapur :

1. Bijapur Mosque No. 325 (Near Jail)
2. Masjid No. 342 (Near Jail)
3. Ibrahim Masjid
4. Zamrud Masjid (Near Bhukhari Masjid)

5. Small Masjid (Just opposite to the Executive Engineer's Bungalow) — Near Municipal Hospital
6. Kishwar Khan's Tomb — Near Kardi's Garden
7. Mosque No. 329 — Bhutnal Tank
8. Mosque No. 345 (Locality known as Khidki Masjid) Torvi Road
9. Rangin Masjid — Behind Ex. Engineer's Bungalow
10. Small Tomb behind Executive Engineer's Office of a famous Saint known as "Syed Hasan Khudanavaz Santakush"
11. Mosque No. 356 — Torvis
12. Chanbaksvar's Tomb
13. Dharwadi Masjid — Behind Ibrahim Roja
14. Jainshah's Tomb — Behind West Side
15. Janat Mahal (Mukbars beyond Jail)
16. Malbawadi Masjid on Bijapur Sholapur Road
17. Tomb of Mohammed Ibrahim
18. Small Masjid to the South of Dkhni Idgba known as Masabi Miradhe Mosque with an extensive Miradhe family graveyard to the east of this Mosque.
19. Tomb No. 306 — Jail Road
20. Tomb No. 362 — Jail Road
21. Parkhan's Masjid & graveyard
22. Mosque No. 314
23. Small Masjid Near Afsalkhan Vives Tamb's popularly known as Sattikhabar
24. Tomb in the village site (Khatijapur) known as Masabi Dargah.
25. Dhairya Itebar Kha's Tomb near Ibrahim Roza
26. Taj Bowdi (known as Malik Sandal Taj Bowadi)
27. Alamir Idgah
28. Sidi Rehan's Dargah
29. Masjakhana Sarai
30. Moulana Roomi Dargah
31. Milike Jahana Masque Precinets
32. Ghazanavi Perr Dargah

I want to request the Hon. Minister to note one Persian inscription in Taj Bavadi which was constructed by Malik Sandal. It is written on a stone which was recovered when the area around the dalans of the Taj Baoli was excavated in 1931. What is written there I will read and I want this to be recorded.

“Bandi - Haqueer Malik Sandal uz Male - Khud Imaarate - Taj Ba-eem Berai, Ihada'h fukra Hamaam Berai Gusool Na Isteraadath Khala - Kullah - fi - Sabeelillah Wakf namaad.

Harkey Musarrif Shawad ya Dor - Aau Khalale, Numayed - Khor Bar - Zann - Matherer woo sawar Bashed - WA Ba tanathe ABadi siriftar aayed

The translation is:

The hanslehai is: “The humble salve Malik Sandal constructed at his own expense the building of the Taj Baori for the service of the religious mendicants and the haman for bath and as a resting place for the people Allah, and bequeathed it to the service of Allah. Whoever seeks possession of it or damage it, may A is wife and mother ride a donkey and may he be overtaken by an enternal curse,”

This is the curse of Malik Sandal.

There are 32 monuments and what is the condition of those monuments? By an order of the Archaeological Department in 1962 when these 32 monuments were de-protected what happened; what is the condition of those de-protected monuments? I have got records.

SRI AZEEZ SAIT.—I know the anxiety of the hon.member. As the time at his disposal is less, he may proceed with further points.

SRI S. H. S. BHAKSHI.—I am mention about these 32 monuments because they have not been taken up by the Board though we have requested so many times. These buildings were de-protected and the Wakf Board has not cared to take them even after writing so many letters. I approached the Minister and he himself wrote. I told the Minister that there are so many mosques wherein cattle and animals are wandering there. He issued a circular informing that there is no proper maintenance of these monuments? We see cattle and animals tied there and what sort of feeling we will get, just imagine. May I ask the Minister to see what is happening there in these de-protected monuments? As there is not much time I want to mention only the main things. A survey was conducted by the Commissioner of Wakfs and he surveyed the whole of Bijapur. It is a matter of serious concern to Muslims to see those buildings which are already registere

as Wakf property and already notified and gazetted have not yet been given possession to the muslims. I can say that actual amount of arrears due is more than Rs. 30 lakhs and the Wakf Board in Bijapur will get a monthly income of not less than Rs. 2 lakhs. If we get all the arrears Bijapur Muslims are ready to start a Medical college and not to beg for one or two seats. We have so much amount. I want to know what is the Board doing? I want that the Hon. Minister should think that Bijapur is the only district which has got highest Wakf properties throughout Karnataka. But I am sorry to say that not a single representative is there on the Wakf Board from Bijapur whereas there are six persons from Bangalore on the Wakf Board. Some of these representatives who are there on the Wakf Board do not know the meaning of wakf and how can they guard the wakf properties? We see cattle and animals straying into these properties and gamblings going on. In the mosques, I want the Hon. Minister to immediately see that these buildings are handed over to the Wakf Board. If we get these properties we can start one technical college for the muslim community. Nothing is done for the Bijapur District. If the wakfs are properly maintained at least we can get monthly Rs. 2 lakhs.

Apart from these monuments there are wakf properties which are used by the Government. One property was given to the President of India in 1963 and nearly Rs. 30 lakhs is due from the Government towards rent of buildings which are used by Government in Bijapur. I have a list with me of such buildings, but I do not want to take much time of the House in reading that list. I request the Hon'ble Minister to get back wakf properties immediately and hand them over to the District Wakf Committee, Bijapur.

5-30 P.M.

Sir, I would like to give a few suggestions. The Chairman of the Wakf Committee says that notices have been sent through Muthavallis for payment of arrears. But they do not pay. There is a defect in the Wakf Act itself. If the Wakf Act is suitably amended, we will be able to get these arrears by adopting even coercive methods. In co-operative and other Banks, there are Government Officers and they collect the arrears. Why not we adopt the same thing here?. We have to get nearly Rs. 6 lakhs. If the Act is not amended, it will be very difficult to collect the arrears.

Since Bijapur has the highest number of wakf properties, representation should be given to us in the Wakf Board.

I understand that the Government have created the post of a Special Tahsildar for collection of these arrears. I do not know how far it is true. Instead of appointing a Special Tahsildar if the Wakf Act is suitably amended we can collect the arrears.

There are Muthavallis who are holding agricultural land. Suppose the annual income is Rs. 10,000, they say it is only Rs. 1,000 and the District Wakf Committee has to accept it. Therefore, the Wakf Act should be amended in such a way that the Board should be empowered to assess the agricultural land and get the amount.

The present staff of the District Wakf Committee is quite inadequate to cope up with the work. Some additional staff is required to get the wakf properties registered. There are some wakf properties which have not yet been registered.

There are many agricultural lands under Durgahs. The Land Reforms Act has come into force, and as per the Act the tenant enjoys the whole amount and is not paying anything to the institution. I request the Hon'ble Minister to kindly see that these wakf inam lands are exempted from the Land Reforms Act. There is one Shah Abdul Razack Khadri Durgah, a holy saint. I have written a book about this and I will supply a copy of it to the Hon'ble Minister. In that holy place Archaeological offices and Survey Superintendent's offices are located. It is a wakf property. The Departments should be requested to hand over that property also to the wakf Board, or in the alternative the Minister should try to get rent from these buildings.

We have to received nearly Rs. 30 lakhs from the State Government as the Government is in possession of those buildings. The register of wakf, 'kitabul awkaf' has no value in the Government, and as per the Wakf Act 1954 we cannot go to the Court. I request the Hon'ble Minister to kindly see that these wakf properties are handed over to the wakf board; otherwise.....
..... (Urdu)

(Mr. Speaker in the Chair)

SRI AZEEZ SAIT.—I take objection to what the hon'ble Member has stated in 'Urdu'.....

SRI C.M. IBRAHIM.—Sir, is it correct on the part of the Legislature office staff to pass on the information to the Hon'ble Minister.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಯಾವ ಮೂಲದಿಂದಲಾದರೂ ನಿಜಾಂಶ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನಿಜವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೇಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲಾದರೂ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿಜಾಂಶ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ.

SRI S.H.S. BAKSHI.—I have not stated that for the Hon'ble Minister. I have a certified copy wherein it is said that these words are inscribed on the "Taj Bowri". With these words, I conclude my speech.

SRI PRABHAKAR TELKAR (Chitapur).—Mr. Speaker Sir, while supporting the demands moved by the Hon'ble Minister for Industries and Wakfs, I want to just say a few words. The industries that are being developed in Karnataka State there is a feeling among several people that it is being concentrated in one or two districts. If there is an even development of industries in all the districts I feel the development of the State industrially will also be even and it will be for the good of the State as well as the people. We now see several industries coming up in Bangalore and its surroundings, in Mysore and in some other places. If this trend is continued for some more time I feel that people residing in other parts of our State will get offended. In recent past several factories are coming up; a watch factory is being established in Tumkur; scooter factory has been established in Mandya and other industries are coming up. Now the Government is thinking of establishing a Razor Blade industry in Karnataka State. I appeal to the Hon'ble Minister to think of establishing this industry either in Gulbarga or anywhere in Hyderabad-Karnatak area which is very backward industrially. I also appeal to the Government that Gulbarga district which is industrially backward be declared as such and make use of the facilities available there for setting up of several industries. Raw material is also available in abundance in Gulbarga district which is not being utilised properly. Large quantities of limestone is available there. Even though there are three cement factories I would appeal to the Government to establish one or two more cement factories in Gulbarga district. A letter of intent had already been issued for establishment of a cement industry in Chitapur. But the Hon'ble Minister stated in answer to a question that the letter of intent in whose name it had been issued was withdrawn. It was also suggested that mini-cement plants could be taken up in Chitapur. I submit that the Government should come forward and think of establishing cement factories in Chitapur. For the manufacture of 100 tonnes of cement, 160 tonnes of limestone, 30 tonnes of coal and 4 tonnes of gypsum is required. We have got lime stone in abundance in Chitapur and also other raw materials are available. We can make use of these raw materials and establish a cement factory. Now if you see the cement factories of Valtair, Gwalior and Porbunder the raw materials are coming from 30 to 51 miles distance whereas in Gulbarga, raw materials are available very near to the factory. There is absolutely no difficulties in

transportation. Therefore, I request that the Government may immediately think of starting a cement factory there and make use of the raw materials available, which are in abundance. There should not be any excuse to start this. Government should come forward and see that a cement factory in joint sector is started in Chitapur.

Coming to another important point, in the annual report one of the works that has been taken up by the Government is the implementation of the police. That is, to create training opportunity for the rural un-employed. I have gone through the whole report and I am not able to understand what sort of action the Government is taking under this item. We see that absolutely no action is being taken for creating training and provide employment opportunity in the rural areas to unemployed persons. I submit that unless the Government think of establishing small scale industries in rural areas, it may not be possible for us to give employment to the rural un-employed person. Firstly Cottage and Small Scale industries will definitely useful to remove un-employment and under employment Secondly, it will provide subsidiary occupation to village people; thirdly, it will help to rehabilitate large number of displaced artisans, craftsmen, weavers, cobblers, tailors, carpenters, blacksmiths, barbers and washermen. Fourthly, We can also reduce the pressure from land. Fifthly, there will be balanced development of economy. Sixthly, dispersal and decentralisation of industry. Seventhly, there will be equitable distribution of income and wealth etc., and also a means of providing employment to the unemployed women at home. With these points in view I request the Government to start as many small scale industries & cottage industries as possible in order to see that our rural population gets some job and earn their livelihood and also the production in every manner comes up in Karnataka State. Government should give first priority to these cottage and small scale industries. Our Minister being a labour leader knows the problem and difficulties of the un-employed in rural areas. I request the Minister to think seriously and start these industries, in Karnataka State.

Another point I would like to touch is about the Karnataka Relief Undertaking Act of 1977. I am unable to understand this. In the aims and objects it has been stated that because there are some hardships to the employees since the company runs under loss, it has become necessary to bring that Act. The intention was to gear up production and provide employment. But when certain industries suffered to a great extent they have not come to their rescue. For example Mysore Electrical and Karnataka Steel & Wire Industries. Not a single undertaking is taken and given any relief. I may also

cite the example of Bangalore Dress Manufacturing Company where 300-400 people are working and it is running under loss. To such industries, I request the Minister to come to their help and try to bring them up. I also request the Government to implement this Karnataka Relief Undertakings Act 1977 and help the sick industries to a great extent and also to the employees. It is possible that the employees may not have the work if it is closed. With these words, I thank the Chair and conclude my speech.

6-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಇಬ್ರಾಹಿಂ (ಬಿವಾಚಿನಗರ್).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಇಟ್ಟು, ಕೃಪೆ ಇಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೇದಲನೆಯದಾಗಿ ನಿನಗು ವಂದಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಕ್‌ಫ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ಸೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಕ್‌ಫ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಕ್ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಪುಟಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಪಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೯ ಲಕ್ಷ ೭೫ ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಸಾನ್ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಹ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ೧೯ ಸಾವಿರ ಇನ್‌ಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ ಎಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಬೇರಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಮರ್ಥರಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಿನ ಪತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದ್ದಾತ್ಮ ಮಂಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ರೇಷನ್‌ಶಾಪನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಏನೇನು ಆಸ್ತಿ ಇದೆ, ಅದರ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಕ್ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾರೀಖು ೧-೪-೧೯೭೭ರವರೆಗೆ ಡಿಮಾಂಡ್ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಇದ್ದದ್ದು ೪೫,೬೦,೨೦೦ರೂ. ಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇದು ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಸೂಲಯಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ೬೪ ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೈಪಣ್ಣಿ ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಸ್ತಿ ಎಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಅನಾಥ ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ, ಕೇಳುವವರಲ್ಲ. ೫ ರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ೧೦ ರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನೇ ಕುಡಿದುಕೊಂಡು ಏನೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಈ ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೇಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಲಾಯರ್‌ಗಳು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಸಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಲಾಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಫೀ ಎಷ್ಟು, ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೇಸ್‌ಗಳು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಉದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು, ಲಾಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಮೀಕ್ಷಾ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಟೆಂಡರ್ ಕರೆದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಕ್ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ೪೦೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೧೫೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಇಸ್ಲಾಮಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಷರಿಯತ್ ಪ್ರಕಾರ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಫೋರಮ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ. ೧೪೦೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಧರ್ಮವು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ

ದನ್ನು ಧರ್ಮದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಈ ವಕ್ಯ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ ಏನಿದೆ, ಆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದ ನೇಮಕವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮತುವಲ್ಲೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಮುಸ್ಲೀಮರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದ ಕಾರಣ ಅವರೇನಾದರೂ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಬಾರದು ? ತಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಬದಲಾಸಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಮುಸ್ಲೀಮರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಕೋಲಾರದ ಮುಸ್ಲೀಮರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಪೋಲೀಸನವರು ಮುಸ್ಲೀಮರೊಳಗೆ ಬುಗ್ಗಿ ಬಾರು ಗೂಲಿ ನಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೇಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ. ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಮಯಾವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಫಾರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಫಾರ್ ಲಿಕ್ವಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯ ಪಾಸ್ಟಾಂಟ್‌ಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳು ಲಿಕ್ವಿಡೇಟ್ ಆಗಿವೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯ ಹತ್ತಿರವೇ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಇರುವುದು. ಅದೇಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಇಡೀ ಏಷ್ಯಖಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ೨೫.೯-೧೧-೧೯೭೭ ರಂದು. ಇವರ ಕಛೇರಿ ಇರುವುದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ. ಇವರು ಒಂದು ದಿನ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ೫೦ ರೂ. ಟಿ. ಎ.ಎಂ.ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಇವರು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ.ಎ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇವರ ಹೆಡ್ ಆಫೀಸ್ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಬದಲು ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂದು ಮಾಡಿ, ಅವರು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ೫೦ ರೂ. ಟಿ. ಎ. ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ೫೦ ರೂ. ಟಿ. ಎ. ಅನ್ನು ೧೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಹ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ? ಇವರು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ೭ ದಿವಸದೊಳಗೇ ೧೫೦೦ ರೂ. ಸಂಬಳದ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ವಿಜಲೆನ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಫೋನ್‌ನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಪಾತಿಯವರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಈ ವಿ. ಐ. ಎಸ್. ಎಲ್. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸಹ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪ್ರಕಾರವೇ ಜನರಲ್ ಮೇನೇಜರ್, ಜಾಯಿಂಟ್ ಜನರಲ್ ಮೇನೇಜರ್ ಮತ್ತು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಮೇನೇಜರ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಕರೆದರು. ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾದಿಂದ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿತ್ತು ? ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಈಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ

ಬಿ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾ ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಈಗಿನ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಲಾಕೌಟ್ ಮಾಡುವಂತಹ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಬಂದಿದೆಯೇ ? ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಪೇಪರ್ ಏನಿದೆ, ಅದರ ಪರ್‌ಫೋಮ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಇಸೆಯೆಂದರೆ, ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರ್ ಕೂರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡಕ್ಟರನ್ನು ಮತ್ತು ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಕೂರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ. ೧೬ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾವಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದ ದೈರಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ, ದಕ್ಷರಾದಂಥ ಕಮೀಷನರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಾವು ತಮ್ಮ ಅಸಮರ್ಥತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿಷಾದವಕ್ತೃ ಮುಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾದಿ ಅಂಡ್ ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ? ನೋಡಿ.

ಈ ಖಾದಿ ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಲೋನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿತರಣೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ, ಸೋಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೋಡ್ ಇಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೇರಿಜ್ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಸೆಟ್ಟನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕೋಟಾ ವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಎಮರ್‌ಜೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು ಅವರು ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ೫ ಜನರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದವರಂತೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಾಂಬೆ, ಗುಜರಾತ್‌ಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಕಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಏನು ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ ಅವುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂಚಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿ ಏನು ಇದೆ ಅಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ಹೋಗುವಾರರು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಾತಾಳದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುದ್ದಿವದಿಂದ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ (ಮಾಲೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬದಲು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ

ಮಾಲೂರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ೩೫ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಇದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲೂಕು ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲಾರ್ಜ್‌ಸ್ಟೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಅಥವಾ ಮಿಡಿಯಮ್ ಸ್ಟೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕೂಡಾ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ ಎಂ ಟಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಎಂದು ಭಾಗ ವನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅದು ನಮ್ಮ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಈ ಸದನ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೂಲಕ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪುನಃ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ. ಇದೆ ಬ್ಯಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಲೈನ್ ಇದೆ ಜೊತೆಗೆ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ ತಯಾರಾದ ಮಾಲುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಸಿಲಿಟಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮದರಾಸಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಕ್ ಲೈನ್‌ಕೂಡ ಇದೆ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಅಂದು ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸುಗಮವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹಾಗೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಸಾವಿರಾರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ೪೫೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಯಲ್‌ಗೆ ಎಂದು ಆಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯಮಾಡಿ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಯೂನಿಟ್ ಅನ್ನು ದರೂ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿ ದ್ದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೇಪರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನಾನು ಓದಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಡ್ರಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಅದನ್ನಾರೂ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸ ಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಸೋಸಲಿಷ್ಟಿಕ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಚೇಲೇಮನ್ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಇರುವವರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ (ಭಾಲ್ಕಿ). — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಅವತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಅದೇ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಯಾವುದು ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದು ಒಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಪೋಗ್ರಾಂ ಇಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಪಾಲಿಸಿ ಏನು ಇದೆ ಶುಗರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆ ದಾಸ್ತಾನು ಇದೆ ಅದು ಇವತ್ತು ೬೫ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಹೇಗೆ ಇದೆ; ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಅದು ಖರ್ಚಾಗಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಶುಗರ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ವಾಟರ್ ಸೆಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಯಾವ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಸೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಬೆಳೆದವರೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಮನೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಯಾವ ಪಾಲಿಸಿ? ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಒಟ್ಟು ಈ ಎರಡರಿಂದ ೧೦ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಬಂದಿದೆ ಅದು ಇವತ್ತು ೬೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಗಿದೆ ಈಗ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನು? ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ರೀ

ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾನ್‌ಷನ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಪರಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ೨ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾನ್‌ಷನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾನ್‌ಷನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನು ಪಾಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ರಾತ್ರಿ ೧೨ ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದರೂ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಈಗ ಒಟ್ಟು ೯ ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರಿಂದ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜನತೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್‌ಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಮಾರಾಢಿ ಇನ್‌ಫೂ ಯೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮೂರು ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಜೀಸೇಟ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಗಿದ್ದು ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ತರಹ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಜೀ ಸೇತ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಇದೆ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದುರ್ದೈವವಶಾತ್ ಅವರು ಆ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಸೋಷಿಯ ಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ತಮಗೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇದ್ದರೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿವಾಗಿ ಜ ರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇದ್ದರೆ ಈಗ ತಾವು ಈ ಖಂಡಸಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿ. ಮೊದಲು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾತ್ರಿ ೧೨ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಯಾರು ಎಂದು ತೋರಿಸಬಹುದು ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕಿಡಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಇವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರಾಜ್ ಅರಸರ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಇನ್‌ವಾಲಿಡ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರೂ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವುಬೇರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೂ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಬಿಡುವು ದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಬಂದ ತಿಂಗಳಿಂದ ಚೆಕ್ಯುಗಳೂ ಡಿಸ್ ಅನರ್ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಇನ್‌ವಾಲಿಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಫೋರ್‌ಮೇಸ್ ಇದ್ದಾಗ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ತಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ಅದು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕೈಪಾಡು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇವರು ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದಂತಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಮೊಲ್ಯಾಸ್ ಮಣ್ಣುಪಾಲು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯಾರು ವರ್ಷದಿಂದ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ೧೦-೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಸರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ನೀವು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಇಡೀ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೯ ಖಂಡಸಾರಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಇವೆ. ಈ ೯ ಖಂಡಸಾರಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬುಕನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಂಟರ್ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ರೆಕವರಿ ೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್. ಆದರೆ ಅದೇ ನಮ್ಮ ರೈತರವರ ೧೧ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಾಳಾಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮಾರಾಢಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಾಡತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಬದಲಾಗದೆ ನಮ್ಮ ಶುಗರ್

ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ ನೀವು ನೋ ಅಬ್ಬಕ್ಷನ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆಯಿರಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೋ ಅಬ್ಬಕ್ಷನ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ತಾಸಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಏನು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ವಿಠ್ಠಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಶುಂಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ೬ ತಿಂಗಳ ತನಕ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಖಂಡಿಸಾರಿಯವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಹೋದರೆ ೮ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಈ ತರಹ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಜನಾಲಿ (ಗುಳೇದಗುಡ್ಡ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾನ್ಯ ಉದ್ಯಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ೪೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ೨೩ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಂಪನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಲಾಭ ಪಡೆದವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಗಳು ಲಾಭ ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಇದೇರೀತಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಲಾಭ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಲಾಭಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಷ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸರಬರಾಜು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶೇಂಗಾ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ, ಬಾದಾಮಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩.೭೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಶೇಂಗಾ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಲೀ, ಎಣ್ಣೆ ಮಿಲ್ ಆಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಂಗಾ ಇವತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹವಾ ಇದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ ಮಿಲ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ. ಸಿ. ಎಂ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ನೇಕಾರ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಶಲಕಲೆ ಇದೆ. ಇಳಕಲ್, ರಬಕವಿ, ಬಸಹಟ್ಟಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಕಾರರು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಳಕಲ್ ಸೀರೆ, ಬಸಹಟ್ಟಿ ರವಿಕೆ ರಬಕವಿ ಬಾಡಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದವು. ಹಿಂದೆ ಡಾಕಾದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಇವು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುತ್ತು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ನೇಕಾರರುಗಳು ಕೆಲಸ ವಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ೪೨ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಿ, ನೇಕಾರರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿ, ಅವರ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಉತ್ಪನ್ನವಾದಂತೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಇದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ

ನೇಕಾರ ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ಯಾಂಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇಷ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ನೇಕಾರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ, ನೂಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶಿವೇಬವರ ಮಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಕಂತಿನ ಮೂಲಕ ನೇಕಾರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಆಗದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಕಂತಿನ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಫೌಕ್ಟರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಗೃಹಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಮ್ಯಾರಿಕೆ, ಕುಂಬಾರಿಕೆ, ಇಂಥ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI QAMARUL ISLAM (Gulbarga).— Mr. Speaker, before I speak on this Demand on Wakf, I want to say that the Hon. Minister is having a very good position in the cabinet and yet he has been able to get a meagre amount of Rs. 95.75 lakhs for the wakf. Karnataka Wakf Board has to protect properties worth about Rs. 200 crores. The district from which I come has property worth about Rs8 crores. According to the information supplied there are 19,000 wakf institutions in the State and out of this about 1500 institutions have an annual income of Rs 1000 to Rs. 10,000 and about 5000 institutions have an income of less than Rs 1,000 per annum. Regarding recovery of wakf contribution, the Demand (arrears) as on 1st April 1977 was Rs 45,60,210 and collection is Rs 1,64,826.80 and remission is Rs 20,852.74 and balance left is Rs 43,74,530.83. It is stated here that the difficulties in recovery of these arrears are manifold such as lack of power on the part of the Board to adopt coercive methods against defaulters. It means that the Board is not able to cover. I want to know whether the Act is defective or it is failure of the Government to recover from these institutions. It is not a small amount. Many times in the speeches of the Minister at public meetings he has said that he wanted to amend the Act and the Wakf Board would be converted into Karnataka Wakf Development Corporation. Why not you do it early? We are very eager to know about it. If the Hon. Minister wants to bring the measure, we will see it is passed in this session itself so that he can have power and safeguard these properties.

Regarding the Bijapur arches, the Transport Minister visited the place and when muslims gave representations that they are under the control of the Home Department, he ordered to hand them over to the Muslims. But it was notified by the Chief Minister that they should not be handed over to the muslims. These arches belong to Muslims and I want to know why they have not been handed over to the muslims?

As far as the composition of the Wakf Board is concerned, whoever is a relation or nearer to the Minister, they are nominated. Previously Sri Yahya was incharge and later Sri Mohamad Ali was the Minister. I know his henchmen and relatives are put as members of the Wakf Board and at present a relative of him is the member of the Bidar District Board. This has become the tradition of these boards. They want to nominate their own relatives or henchmen. These are 11 members and if you are really democratic why not you leave open at least 6 members for elections and nominate the remaining? If you do this, there will be a lot of improvement.

There are so many cases pending, and if we go to the district office or the State level office they tell us stories about this cases. Even when we ask about specific problems, they begin to narrate stories. Majority of the staff in these offices are retired people. Retirement given because they will be physically weak after 55 years and they cannot go on spot inspection. All retired people will be taken and reinstated in the Wakf Board offices and younger people are not given a chance to serve. That is why the department is a failure so far as recovery is concerned. Why not the Government form a High power Committee consisting of legislators to go into the details and present a report to the Government? The Chairman of the Committee may be the Chairman of the Awakf. If a High power committee is appointed consisting of legislators, people can come and represent their grievances to the elected members instead of representing to the nominated members. The nominated members never come to office and they do not care for these people. They feel that this wakf property is only to make money. The Act is defective. When the nominated members and the Chairman and Ministers visit the Durga Shariff of Khaja Bande Nawaz they will have a dastarbandi and these people will be very happy. The Sajjada will arrange for a nice dinner for these people and they will be very happy with the Hyderabad type of food. At present one Muthavalli will be there on the Board as a nominated member, and when the Board takes a decision that nominated member will be there, and that is why their decisions will not do any justice.

A sum of Rs. 15 lakhs has been allotted for repairs to mosques and graveyards, and each place might get Rs. 2,000/-, Rs. 3,000/- and so on. As you are aware, Sir, muslims after death are buried in the earth. It has become a problem in the cities. The Hon'ble Minister visited Gulbarga sometime back, and a sum of Rs. 5,000/- was sanctioned to one graveyard. I want that the High Power Committee which I have suggested to be in charge of these works so that the works are completed and complete protection is given so that a very

great problem of the muslims is solved early. They can utilise half the amount granted for the repairs. The Hon'ble Minister is well aware of the wakf problems.

Being an Engineer, I would be failing in my duty if I do not give one or two suggestions about small scale industries. Of course, incentives and concessions are given for these industries. But, the difficulty is this. Supposing I want to start any small scale industry, I will have to acquire about 5 acres of land. Of course, I will get about Rs. 25,000/-, but I have to pay more than a lakh of rupees towards betterment charges for the land, and in addition electricity charges will be there. How is it possible for an entrepreneur to start an industry if concessions are not given in the beginning. Of course, you will exempt them from payment of octroi and sales tax which will come at a later stage. We want that incentives and concessions should be given in the beginning so that industries are started. I request the Minister to consider this aspect. No doubt the Central Government as well as the State Government are very much interested in Mini Cement factories. Whenever there is demand for cement, the Government will think of starting these factories. If some long-term incentives are given, these Mini plants will be a success; otherwise they will not be successful.

With these few words, I conclude.

† SRI AZEEZ SAIT (Minister for Industries and Commerce).—Sir, at the outset I am thankful and grateful to most of the hon'ble members who have really given us good suggestions. I am also thankful to some of the hon'ble members who have been critic about the department of Industries and Commerce. Hon'ble member Sri G. P. Wadeyaraj brought to my notice about the non implementation of the Legislature Committee Reports.

There are two reports of the Committee on Public Undertakings and one P. A. C. report pertaining to C & I Department. The III PAC report deals with certain aspects of the Management — policy and general management issues. These recommendations are taken note of and working of companies regulated wherever possible. Similarly, the 11th report deals with KSIIDC and its assisted companies. Corrective action is being taken and action taken report will be furnished early.

Regarding the IV report of PAC which deals with Soap Factory and the Mysore Sales International Ltd., recommendations pertaining to certain aspects like provision of revision of agreement fixation of prices, etc, have been examined and suitable action taken. The

matter regarding Agencies and Agency Commission is engaging the attention of the Grover Commission. Therefore I cannot deal about that much.

Presently the balance sheet and Annual Report in respect of each Company are being placed before the House separately. The suggestion of the Member to print the balance sheet in the Annual report of the Department will be considered, in future.

The Mysore Minerals Ltd., has been exploring the feasibility of setting up a plant to manufacture "Charge Chrome" and has been negotiating for a collaboration for setting up High Density Aggregator Plant. Possibilities of starting of other Mineral based industries are being explored.

Regarding Copper Projects, the grade of ore in Thinthini project is too uneconomical being less than 0.4%. The Project is presently sustaining a loss of about Rs. 30 lakhs per year. This together with the financial implication for meeting the present charter of demands amounting to Rs. 25 lakhs will leave a marginal profit to the Hutti Gold Mines Company which means throwing good money over bad things. Taking over of Thinthini by Chitradurga Copper Co., is not feasible because of the uneconomic grade of ore.

Regarding Electronic Industries, the Electronics Development Corporation has taken up several Developmental activities like promoting and assisting the small electronic industries and also in getting the licences required by them. The Company has drawn up a Rolling Plan up to 1983-84 involving an investment of Rs. 3921 lakhs to promote growth of Electronics in the State.

Hon'ble Members Mr. Wadeyaraj and J. H. Patel have spoken about public sector undertakings, and stated that only 4 companies have made profits and 4 companies have not seen the light of the day and all industries should be made to earn profits. In para 25(1) of the Annual Report it is reported that 10 Industries have made a profit of Rs. 678.39 lakhs while 9 other companies have sustained a loss of Rs. 431.35 lakhs. Therefore, it is not correct to say that only 4 companies have made profits during 1976-77. Accounts for 1977-78 of almost all companies are not yet finalised.

Regarding Canara Fertilisers, floated for caustic Soda project remained dormant after the Industrial Licence was transferred to Bolarpur Industries.

Regarding Mysore Match Co., this has been transferred to the Forest Industries Corporation and I have therefore nothing much to say about it.

Regarding Copper Consortium it is in exploratory and development stage. Commercial production has not yet started. The KIMCO formed on conversion of the departmental Undertaking is working and its accounts are not finalised yet. Having converted into a company, the hon'ble Members should be happy, that it will have a bright future. I am confident that the change of management with Mr. Kariyappa as its brilliant Chairman it will take a different shape and it will improve a lot.

The loss of VISL is mainly due to idle capacity arising out of power cut. In addition there was reduction in sales price and short-fall in the sales turnover and increased interest charges because of Credit squeeze.

Regarding Mysore Paper Mills the question of providing adequate raw materials to Mysore Paper Mills is being examined by the Finance Department and the M.P.M. which has been evaluated by the Financial institutions and also Foreign Collaborators, adequate quantity of raw materials would be available subject to certain planned action in regard to afforestation, tending etc. Here again I am happy to inform the House that we have given our concurrence for its expansion. It is not correct to say that it is not planned. We have planned it and also thought of acquiring some land from Government on lease and grow our own forest at a cost of Rs. 6 crores and this is going to be one of the prestigious industry of Karnataka. I assure the hon'ble Members that there is no lapse on the part of either the department, or the Government or the Company. Every aspect of expansion scheme has been looked into after holding a number of meetings and discussions and it has been approved only after having the concurrence of the sister departments. All the necessary raw materials required will be made available.

Then the hon'ble Member Mr. Vadeyaraj referred to the MSIL and stated that its objectives were not fulfilled. As shown in the Annual Report of the MSIL the sales and income have increased from Rs. 568.32 lakhs in 1974-75 to Rs. 1,382.17 lakhs in 1976-77. This shows the increase in the volume of sales and other income. This is primarily a trading organisation engaged in the sale of products of Government companies and Departmental Undertakings. As regards the expenditure on IPs definitely it will be looked into and definite action will be taken.

With regard to Gangavathi Sugar Factory the crushing capacity is 2,500 tonnes of cane per day as against the normal plants with a capacity of 1,250 tonnes per day. The cost of the plant is Rs. 729,00 lakhs. No cane was grown in the area. Cane development was taken

up simultaneously with the installation of the plant, but it has not kept pace with the capacity of the plant. The company has incurred a loss of Rs. 297 lakhs which includes interest on loans amounting to Rs. 118 lakhs and depreciation provision of Rs. 69 lakhs. Hence, the company has incurred cash loss which has depleted the working funds. Consequently, the company is facing problems of both shortage of cane as well as working capital. The management is making all efforts to set right the position in consultation with the All India Financing Institutions.

There was strong objection about the Food Complex at Mysore. About 20 industries are proposed to be put up at the Food Complex at Mysore based mainly on CFTRI process. These industries cannot be put up in the Cottage Industry scale. Most of them are small scale Industries with investments ranging from Rs. 2 to 10 lakhs. Nearness to CFTRI is the main factor in determining the location of the complex at Mysore. There were some complaints as to why it has been done so. It was also said that only outsiders started these industries. When our people do not come forward, naturally it will go to outsiders who are prepared to invest and start these industries. For example, 'Amul' Company. They have constructed their own colony. It is a wonderful thing that no Mysorean taken up that project. Though the CFTRI prepared to give these projects, nobody comes forward. I want to tell hon. Members that we are eager to help people of Karnataka if they come forward. We don't want them to keep their money safe; they have to invest in these industries. They should not keep their money only to lend and keep quite. Hon. Members have to tell their friends of Davanagere which they don't do.

7.00 P.M.

Then about Vikrant Tyres Limited. The Company had to face a lot of problems mainly because of the delay in implementing the project and consequent over-run. Meanwhile, there was a dispute with the civil contractors and the work has stopped for about a years.

The Board of Directors of the company has since been reconstituted. The equipment lying at the Madras harbour for over two years have now been shifted to the site and erection has started.

The civil works have also been taken up simultaneously. According to the present indications, the company is expected to go into production within a year.

Then about Techno-Economic Surveys. Karnataka State Financial Corporation and Karnataka State Industrial Investment and Development Corporation have jointly taken up the preparation of

techno-economic surveys of the districts to find out and determine the scope for developing industries in the districts.

The techno-economic surveys of 11 districts have already been completed and the surveys of 2 other districts are in progress. It is proposed to cover the other districts also in due course.

As a follow-up measure district Industrial Seminars are arranged and interested entrepreneurs are provided with the necessary information.

Coming to Karnataka Scooters, Limited, when the project was started, the Scooter market was very bright and the waiting time for getting Scooters was about 8 years. The projected sales were around 3,00,000 Scooters in the country. The market could absorb only 1,50,000 Scooters last year and it has now gone up considerably.

Both Scooters India Limited, Lucknow, who are the collaborators and its licensee have suffered a tremendous set back in their working in the last 2½ years mainly due to adverse market conditions and a strong preference for Bajaj model, manufactured by Bajaj Auto Limited.

However, things are, brightening. Current sale is on the upward trend which is higher by over 45% as against the same period during the last year. In view of the above, the Company was not able to utilise the installed capacity by more than 15%. It is likely to improve in the course of the coming months to at least about 50 per cent when it can prevent further losses. The management is talking all steps to improve its working position.

About Electromobiles (India) Limited, the location of this unit was at Hubli. It had to be shifted to Mysore mainly because the Company could not take possession of the land allotted by the Karnataka Industrial Areas Development Board as some parties went to the High Court and brought an injunction order.

SRI K. BHASKARNAIDU—I could say that because he comes from Mysore, he look towards Mysore only. Then what about Vijayanagar Steel Plant? It is the greatest factory that could come up in India, particularly for Karnataka.

SRI AZEEZ SAIT—I will come to that.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪಟೇಲ್—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒದಗಿಸಿರುವ ಟೈಪ್ಡ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಒದುವುದಾದರೆ ಸಮಗ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

SRI AZEEZ SAIT—I want to say something about the points raised. I am serious in thinking. That is why I have taken note of all the suggestions and want to reply. I don't want to fool hon. Members.

SRI J. H. PATEL—The Minister has by slip of tongue said “I don't want to fool hon. Members”. Is it parliamentary?

SRI AZEEZ SAIT—I don't mean it. My only concern is let me tell the fact before the House. Let them not be carried away that I am not covering their points raised in the House. That is why I called the Officers to give me the notes.

The Company has manufactured about five vehicles and has sent it to VRDE (Automobile research Institution of India) for certification. The cost of the land at Hubli was also very much higher and the company expects to save about Rs. 10.00 lakhs in the over-all cost of the project as a result of the change over.

We have completed techno-economic survey in 13 districts *viz.*, South Kanara, Belgaum, Raichur, Dharwar, Hassan, Bidar, Gulbarga, Chickmagalur, North Kanara, Mysore, Mandya, Bijapur, and Chitradurga which is under progress. We will cover other districts also.

The Sugar Directorate does not issue any licences for Khandasari Units. In fact, no licence are requested for starting a Khandasari Unit as such, at present, particularly because the Karnataka Khandasari Sugar Manufacturers' Licensing Order under which such licences were being issued by the Director of Sugar has been repealed since May, 1977. At present, the Khandasari Units are expected to take only Licence under the Karnataka licensing of Crushers Order, on the same lines on which any sugarcane crusher secures licence. These licences are issued by the Deputy Commissioners. Government have however said that the Deputy Commissioners should obtain prior permission of Government before issuing any such licence to any new Khandasari Units.

At present there are 52 Khandasari Units already operating in the State. The State Government do not generally encourage setting up of new Khandasari Units particularly in areas covered by sugar factories. However, where circumstances warrant, permits are being given for new Khandasari Units. Last year, there was surplus production of cane and since the prices of jaggery were very low, the sugarcane growers found it extremely difficult to dispose off their cane. The 21 sugar factories which were under production, could crush 60 lakh tonnes of cane (which was beyond their normal capacity of about 50 lakh tonnes). The total production of cane was however, over 108 lakh tonnes. Government therefore had to consider permitting some new Khandasari Units. The allegation of corruption particularly in the Directorate of Sugar is therefore meaningless and baseless.

Regarding industrial climate is not good, planning and support for industries is not adequate, I would like to say that the growth of industries in the State has been quite impressive during the past few years. Investment during the past five years in large and medium industries in the State is estimated at about Rs. 340 Crores with an additional employment of about 1.25 lakhs. During the same period, the number of small scale industries practically doubled from about 9500 to 18000. Such progress is in no small measure due to the package of services afforded by Government and the attractive schemes of incentives which have been evolved. On an average, Government spends Rs. 10 Crores per year on schemes for development of industries from village level to large and medium. There are adequate arrangements to deal with the problems of industries and new entrepreneurs and there is in fact considerable eagerness on the part of entrepreneurs to start industries in our State,

Regarding power shortage and loss of production as a result in key industries such as fertilizers, I would like to state that the State has made efforts to secure power from neighbouring States which have a surplus such as Kerala, Andhra Pradesh and Tamil Nadu. This is only a short term solution and as a result of efforts made, it has been possible to reduce the power cut to nil for industries upto 10 HP, 20% for industries upto 100 HP and 30% for High Tension industries and 30% for other industries. For key industries like MCF, the power cut is only 10%.

The implementation of Hydro Electric like Kalinadi is being expedited and generation from Kalinadi is likely to commence from 1979. Steps are being taken to start work on the Raichur Thermal Station of 420 MW in the first phase and it is likely to be commissioned at the latest by 1984. The Mysore Power Corporation will execute this.

A proposal to install Gas Turbine with a capacity of 60 MW has been made to the Central Government.

Regarding indiscriminate sanction of power to new industries, I would like to say that power sanction for new industries is being considered by a High Level Body under the Chairmanship of the Chief Secretary in which the Electricity Board, the Industries Department and other concerned Departments are represented.

Regarding Electricity Deposits, I would like to say that as far as the Industries Department is concerned, we would like to do away with it but constraint of resources for the KEB may come in the way. However, the matter is being under consideration and the matter would be taken up by me with the Minister for Electricity and also the Chief Minister.

Regarding request to notify backward areas, I would like to say that this matter is being considered by the Government but it would also require the approval of the National Development Council which originally approved the areas declared as backward. A committee of the Planning Commission is going into the whole question of backward areas once again. The present scheme of Central subsidy has been extended only upto 31st March, 1979.

As regards the Project Report for each District, I would like to say that programmes for the development of each District have been drawn up in respect of all the districts. Substantial funds would be required for implementing this programme and it is hoped that the Government of India will also give strong financial support for such schemes.

Regarding emphasis should be placed on development of Agro-based industries, etc.' I would like to say that every encouragement is being given to entrepreneurs who come forward to set up these industries in the public sector and co-operative sector. The Karnataka Agro-Industries Corporation has taken up some industries in the agro-based sector such as Agro Corn Products, Karnataka Agro-Proteins; Co-operative Spinning Mills have been started in the cotton growing areas with substantial Government assistance; the potential for sugar industries is being fully exploited; forest based industries are being developed in the public sector and joint sector by the Karnataka Forest Industries Corporation. The KEONICS has drawn up a number of schemes for the development of electronics and taking keen interest in attracting highly qualified Indians from abroad to develop this sector in Karnataka.

Regarding facilities by Mysore Porcelain to small scale industries have been discontinued after the management was handed over to BHEL. I would like to say that this matter was taken up informally with BHEL but they feel that the continuance of these facilities is an impediment in their production and planning. The matter was discussed with the small scale industries concerned. They wanted a Government Common Facility Centre to be put up. Since our experience with Government Common Facilities has not been happy, a suggestion was made to them that they may join together to set up such a facility if a scheme of this type is programmed, some financial assistance from the Government would be considered. They have not so far come forward with such a scheme.

Regarding incentives and concessions to small scale industries. I would like to say that steps are being taken to delegate powers to

District Officers in districts where District Industries Centres are being set up and at the same time efforts are being made to streamline procedure and to avoid delay.

Regarding raw materials are not being supplied at District Headquarters, I would like to say that with the setting up of District Industries Centres, the problems of small scale industries as well as industries in the village will be handled and solutions found at the District Level itself. Specially for overcoming financial problems, Credit Managers are being appointed in District Industries Centres mainly from Banks and the State Financial Corporation. The small Industries Corporation will expand its raw material distribution and marketing activities. Under the District industries Centres Scheme, the advice of Specialists will be available at the District Level and the Consultancy Organisation at the Headquarters as well as similar organisations of the Government of India will only be providing necessary support to the District Level Specialists. More and more professionally qualified persons are being appointed in the Government Undertakings. A number of Officers of the Industries Department possess technical qualifications. The Consultancy Organisation at the Directorate also has competent technically qualified persons. In the District Industries Centres, it is proposed to induct persons with professional background and experience in marketing, selection of plant and machinery from within the Department and outside.

Many hon'ble Members spoke about various points. Sri Hanume Gowda spoke about KIMCO and I have already replied. Many hon'ble Members from Bijapur have spoken about industrialisation in Bijapur which is an industrially backward district. I have been requesting my friends who have come from Bijapur to give me the project. Somebody should come forward. It is a slogan that everywhere Government should start industries. The Government cannot start an industry directly. The industries should come either in the public sector, or private sector or joint sector. If they come with a project. I am prepared to help them. I am also saying that the industrial backward districts like Bijapur and Raichur should be developed at a faster rate.

Then regarding this Vijayanagar Steel Plant, I would like to say that we are pursuing the Government of India and as you all know, it does not come under the direct control of the State Government. Their fear is that the power position of the State is not good but by the time it starts, the power position will also be improved.

Some hon'ble Member has mentioned about minerals being exported to foreign countries and why not we start producing the finished products? I would like to say that it is a power-oriented industry and it requires lot of finance.

Sir, I am very happy to announce that just to-day I have met the President of the Indo-Arabian Association from Dubai. I think nearly 3 to 5 lakhs of Indians are residing in Dubai. When I met the President of Indo-Arabian Association, he said they want to start an industry either as Private Sector or as a Joint Sector and they wanted assistance from us. I have promised to go over there and meet all our Indian friends and give them what is called the background of Karnataka. I will examine what facilities and concessions and what type of assistance and guidance the Government would give to start a joint industry at their place. Money is no problem. They are all Oil Kings. Money will flow. What they require is technical know how and technical assistance which I am thinking seriously. I would like to state that Karnataka is the first of its kind to extend the hospitality to all those persons who wants to start an industry or any business. Of course, the credit goes to Sir M. Visveswaraiiah, Mirza Ismail and others. It is not correct that everything was wrong during the last 30 years. Our State has made considerable progress in the field of industries. It is a fact that there is a power shortage due to establishment of number of industries in Karnataka and Karnataka had managed well and even now there are many industrialists who are willing to come and we have welcomed them. Sir, I assure the Hon'ble Member that they need not have anxiety or worry about the improvement of industries in Karnataka. They may feel happy that the Industries Department and the Government is keen to follow most of the valuable suggestions of the hon'ble Members and see that the industries are improved, employment potentiality improves, production improves and economy of the State improves.

Sir, the Government of India issued 5 licences to some of the entrepreneurs to set up cement industries. We have got 29 places where we can get deposits and the project is yet to be ready. As soon as it is completed we will make them available all the facilities to start cement industry. Now, at the same time, the KSIIDC have called for applications and we have received nearly 300 applications for starting what is called Mini Cement Industries in Karnataka. We are examining its viability and feasibility of this Mini Cement Industry. I am sure that during a short period of time the Mini Cement Factory would come up in Karnataka. But do not be under the impression that cement factories are under the control of us. All the cement factories are under the control of Government of India. For example; in Karnataka, we are producing 2 million tonnes of cement, but we are allotted 2.80 lakh tonnes per quarter. Whereas Tamil Nadu Andhra Pradesh and neighbouring States, they are getting more. At present we have got 10 projects on hand I assure the hon'ble Members that Government of Karnataka will do all its best to take up these projects early.

Then Sir, with regard to Weavers problems. I have already improved the problems of weavers in Rabkavi and other places in this area. We are going to solve their problems through our Handloom Development Corporation and further expansion of developmental activities will be made in villages. I do not know that there are good number of weavers unemployed. At the same time, the Karnataka Handloom Development Corporation have to find funds for that purpose. We are just thinking as and when we get finance, we will definitely help those weavers by purchasing their products and we are thinking of marketing them and trying to export them. That is why we have started about 17 showrooms in whole of the country. We have also allowed people who come forward to start their own showrooms under the name of Karnataka Handloom Development Corporation like Gwalior Mills. We also encourage our people. I think only one member from Tiptur has come forward to start a show room. I assure that if any body come forward to market the handloom fabrics we will certainly encourage them, thereby the sales will be improved and also we can give employment to weavers.

Now, coming to sugar production. We want sugar should be sold freely. Again it is a Government of India control. There is a control order on the sugar by the Government of India. Now most of the sugar factories have plenty of sugar. They are having sugar stock to the tune of Rs. 4 crores or so and they are facing lot of difficulties to release their stocks. So, I am seeking the permission of the Government to sell more sugar in the open market. Once it is sold in the open market the sugar stocks will automatically be pushed off easily.

I am very happy to announce though not completed it requires what is called cabinet sanction, I am confident of taking a cabinet sanction and I announce that Government of Karnataka have decided to establish wakf Development Corporation to push through expeditiously all the development scheme of Wakf institutions. Government have realised that these developmental works can only be executed if entrusted to a Corporation which works on commercial principles and on sound financial basis. A considerable part of the funds to be invested will have to be derived by way of borrowings, to some extent from Government, but to a greater extent from commercial banks. There may be also Equity participation by Wakf Institutions and to some extent we may also expect donations from within and outside Karnataka State. After taking into account all these factors, Government feel that it would be possible to ensure steady execution of development schemes relating to the various Wakfs only if the returns from the Development projects is adequate to repay the capital borrowed and the interest on it. These details have to be worked out and the

matter is under study. I assure the hon'ble Members that they may expect the golden day very shortly and the Corporation would earn in 5 or 10 years a revenue of about Rs. 5 crores per annum.

Now, coming to the allegations made by Sri Ibrahim and Qumaryl Islam that Government should have proper control on the Wakf Institutions. They also said that Mutawallis are mismanaging and misusing the funds of these institutions. I have got this in mind and I will examine it. Before that I would like to know which are those institutions misappropriated the funds. I am sorry to find that there is lot of infight in these religious institutions. I am not going to allow any institutions to be managed with infight. We will take proper action on those institutions. I assure Mr. Islam that I will never appoint District Wakf Committees which have self interest activities.

I would like to have pious people and people of honesty and integrity. What the hon Member Sri Kamrul Islam has said is correct and I will go into it. The moment I come to know that whatever he has said is correct I will supersede it and reorganise it. I beg of him to be honest and give me a panel of names to choose from. I may inform this House that Karnataka Government is the first Government in the whole of the country who gave up identification of members. The District Wakf Committee had to send the names to the Police Dept. and the police had to verify. Why should the police know about the members of this committee. This is the only State which is giving 19 lakhs as grant to the Wakf Board. The neighbouring States are giving only 4-5 lakhs, Government has given a token grant in order to awaken the Muslims. If they are not going to maintain them, Government is going to come forward with a dole of Rs. 2,000 or 3,000. Honest Muslims must come out with 2½% of their income and give it for religious and charitable purpose. Our rich community is only proud of its wealth but they do not want to be philanthropic. When I wanted thousands of rupees for repairing orphanages I had to beg with great difficulty, but when I approached Non-Muslims they readily gave help. About the monument mentioned by the hon. Member it is one of the important monuments. The Government of India has now agreed to repair and whitewash it. The work has commenced.

7-30 P.M.

About the 35 denotified monuments Sri Bakshi was very emotional. In 1972 though this matter was with the Education Dept. I got the file from that dept. There was also a letter in this behalf from the then President Ahmed and the then Prime Minister of India. I went to Bijapur myself and appointed the Director of Archaeology of the Govt.

of Karnataka as the authority to take over and hand over whatever wakf property was not required by the State. The moment I came out of the Ministry the Director of Archaeology asked the Government of India to renotify the monument. This has created confusion and complication. About the idgah, the platform was constructed during Adil Shah's time and it was taken to Bijapur. During Morajibhai's time when he was the Chief Minister of Bombay police quarters were constructed there. I saw it myself. I don't think it is a wakf property, presuming it is wakf property it is going to the benefit of the community. It will not be a hindrance to the idgah.

The hon. Member Sri Bakhsi said that Rs. 30 lakhs are due from certain wakf properties. This matter has not come to my notice. This is the first time he has brought it to my notice and I can assure him that as long as I am the Minister for Wakfs and Sri Devaraj Urs is the Chief Minister, we shall not allow injustice to be done. The entire property under the Wakf Board will be transferred to the Wakf Development Corporation to be managed by it. Regarding the Sahapur Mosque, Government is aware of it and is taking action. Sri Devendrappa Ghalappa and others who come from that area have promised to see that the matter is settled and that the mosque is put in possession of the Muslim community. I may assure the hon. Members that the Government of Karnataka is familiar with the problem. The only difficulty is about contribution. Land revenue collections have been made but the Muthavallis will not come forward to pay the money to the Staf Wakf Board. The hon. Member Sri Ibrahim said that the Muthavallis are enjoying the properties. In Kolar the land belong to an idgah has been sold away by the Muthavallis and houses are coming up on it. I had to take action against the Muthavalls.

Regarding money used for Hamid Shah complex, we are giving annuity to all the institutions.

SRI QAMARAL ISLAM.— A decision was taken to maintain status quo regarding Sola Sattar mosque in Bidar.

SRI AZEEZ SAIT.— Sola Sattar, 16 pillar mosque at Bidar is a monument. Under the Act if a mosque or an institution which has been declared as a monument, if it is a living one it can continue to practice offering prayers. Similarly in the case of some other

monuments. Rosy Ibrahim is not a living mounment. There was no prayer at all. They did not permit anybody to offer prayer.

SRI QAMARAL ISLAM.— In Jumma Mazid in Gulbarga there is gambling going on.

SRI AZEEZ SAIT.— There, why not you bring up a shopping complex?

SRI QAMARAL ISLAM.— If you promise to give 50% of the cost we can assure you to build a complex there.

SRI AZEEZ SAIT.— I can get you loan from the banks. Let the Wakf Board come up with a project. You can collect funds from Hyderabad which is nearer to you. The Nizam Trust is there. They have given Rs. 273 lakhs. You prepare a project and I will get you money.

With these words, I thank the hon. members and request them to vote the Demands.

MR. SPEAKER.— I will put the Demands to the vote of the House. The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 34,03,35,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 5, “Industries” (Excluding Small Scale Industries and Sericulture”.

“That a sum not exceeding Rs. 7,98,10,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979, in respect of Demand No. 7, ‘Small Scale Industries”.

“That a sum not exceeding Rs. 19,75,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to dafray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979, in respect of Demand No. 52 “Wakfs”.

The motion was adopted and the Demands were granted.